

Ніва

БЕЛАРУСКІ ТЫДНЁВІК

№ 48 (666) ГОД XIII

1 СНЕЖНЯ 1968 г.

ЦАНА 60 гр.

БГКТ

НАРАДА АКТИВУ

Нарада актыву Сяміціцкага аддзела адбылася ў Мілейчыцах 10 лістапада. На яе прыбылі сакратар ГП БГКТ Уладзімір Юзюк, сакратар павятовага камітэта ПАРП у Сяміцічах Вацлаў Майсюшка і кіраўнік унутраных спраў прэзідыума Павятовай рады нарадавай Антоні Леўчук. З дакладам аб дзейнасці аддзела і яго заданнях пасля V з'езда ПАРП выступіў старшыня аддзела Анатоль Мартыновіч. Ён ахарактарызаваў працу аддзела, яго супрацоўніцтва з іншымі арганізацыямі, а таксама з партыйнымі ўстановамі і органамі дзяржаўнай адміністрацыі. Докладчык гаварыў далей аб вялікіх грамадскіх чынах паасобных вёсак, у якіх бяруць актыўны ўдзел члены нашага таварыства.

Шмат папрацавалі жыхары і моладзь Рагачоў, Мікуліч і іншых вёсак пры будове дарогі Мілейчыцы-Рагачы. У Вілінаве шмат грамадскай працы уложана пры пабудове бруку, а таксама пры пабудове дома культуры. Кошт пабудовы акрэсліваецца 550-ю тысячамі злотых. Палову гэтай сумы дасць вёска, прымаючы ўдзел у працы грамадскім чынам.

Члены БГКТ з'яўляюцца ініцыятарамі аматарскага руху. На 17 гурткоў беларускага таварыства ў Сяміціцкім павеце ў дзевяці гуртках добра развіваецца самадзейнасць. Найбольш выступленняў даў аматарскі калектыў з Вілінава, які на працягу трох гадоў выступаў больш 50-ці разоў.

У дакладзе старшыні аддзела многа месца было прысвечана недахопам навучання беларускай мовы.

«У нашым павеце, — гаварыў Анатоль Мартыновіч, — ёсць толькі дзевяць школ, у якіх навучаецца беларуская мова. Да нядаўна навучалася беларуская мова і ў вёсцы Верпаль. Але там з-за неразважлівасці кіраўніка школы навучанне беларускай мовы зліквідавана. Ёсць патрэба і магчымасць навучання беларускай мовы у такіх вёсках, як Нурчык, Машчона, Грабарка, Шаршэні, Слохі Анапольскія, Чорна Царкоўна, Мутна, Такары, Мельнік і іншыя.

У некаторых чатырохкласных школах, як, напрыклад, у Навасёлках і Столбцах, дзеці не вучацца роднай мовы. А гэтыя ж дзеці ў пятым класе ідуць у Мілейчыцы і Вілінава, дзе навучаецца беларуская мова. І ў сувязі з гэтым паяўляецца аграмадная праблема і для настаўнікаў і для вучняў.

Прадстаўнікі паасобных гурткоў гаварылі аб чыгальніцтве беларускіх кніжак, аб справах, звязаных з іх вёскамі, аб вялікім зацікаўленні савецкімі фільмамі, якія дэманструюцца кінаперасоўкай ГП БГКТ, аб патрэбе падпіскі на «Ніву».

Сакратар КП ПАРП Вацлаў Майсюшка падкрэсліў, што ўдзел БГКТ у грамадскім і палітычным жыцці павета даволі вялікі, і ад імя Павятовага камітэта партыі выразіў падзяку за вялікі ўдзел у працы грамадскім чынам беларускага асяроддзя.

Кіраўнік унутраных спраў прэзідыума ПРН Антоні Леўчук звярнуў увагу на тое, што дзейнасць аддзела павінна ахопліваць значна больш вёсак: «У павеце ёсць 17 гурткоў БГКТ — гэта вельмі мала».

Удзельнікі нарады прынялі план дзейнасці аддзела. (мх)

Першы сакратар Цэнтральнага Камітэта Польскай аб'яднанай рабочай партыі Уладзіслаў Гамулка ў час заключнага выступлення на V з'ездзе ПАРП.

Закончыў сваю работу V з'езд Польскай аб'яднанай рабочай партыі. Лепшыя сыны і дачкі польскага народа абмеркавалі важнейшыя пытанні дзейнасці Партыі, наметылі новыя задачы ў справе сацыялістычнага будаўніцтва і шляхі іх вырашэння.

Удумаем ся ў з'ездзавыя пытанні.

У 1968 годзе наша народная гаспадарка атрымала нацыянальны даход, які перавышае ў 4 разы нацыянальны даход 1938 года. Больш чым у 13 разоў павялічылася валавая прамысловая прадукцыя і ў 1,6 раза — сельскагаспадарчая прадукцыя. Гэтыя паказчыкі пацвярджаюць перавагу сацыялістыч-

Галоўныя задачы, намечаныя IV з'ездам партыі ў галіне сельскай гаспадаркі, выконваюцца паспяхова. У 1965—1967 гадах Польшча дабілася, у параўнанні з 1962—1964 годамі, прыросту валавой прадукцыі сельскай гаспадаркі на 15 працэнтаў. Сістэматычна павышаўся за мінулае пяцігоддзе жыццёвы ўзровень усяго насельніцтва, раслі яго рэальныя даходы. Перыяд з часу папярэдняга з'езда характарызуецца інтэнсіўным развіццём народнай адукацыі. Значна палепшылася ахова здароўя.

Плануецца павысіць у 1969—1970 гадах нацыянальны даход прыкладна на 12 працэнтаў. Мяркуецца, што ў 1971—1975 гадах нацыянальны даход узрасце

най гаспадаркі над капіталістычнай эканомікай.

Дзякуючы сацыялістычнаму будаўніцтву польскі народ вывёў краіну з адсталасці і галечы, дабіўся велізарнага развіцця культуры і цывілізацыі, значна прымножыў свой эканамічны патэнцыял.

У перыяд паміж IV і V з'ездамі адбыўся далейшы сур'ёзны рост эканамічнага патэнцыялу Народнай Польшчы. Асноўныя фонды ў народнай гаспадарцы павялічыліся за гэты час прыблізна на 25 працэнтаў. Прамысловая прадукцыя ўзрасла прыкладна на 50 працэнтаў. Толькі прырост прамысловой прадукцыі ў 1968 годзе перавысіў гадавы кошт усяй прадукцыі польскай прамысловасці даваеннага перыяду.

Побач з развіццём традыцыйных прамысловых раёнаў, створаны новыя прамысловыя акругі і цэнтры — Тарнабжэгекі, Плоцкі, Пулаўскі, Легніцка-Лагоўскі і Конінскі. Асаблівым поспехам гэтых гадоў з'яўляецца развіццё айчынай горназдабываючай і сэрнай прамысловасці, у выніку чаго Польшча выйшла на шостае месца сярод сусветных вытворцаў серы і на пятае месца сярод іе экспартэраў.

прыкладна на 36 працэнтаў. Агульны фонд спажывання ў наступнай пяцігодцы павялічыцца амаль на 27—29 працэнтаў.

Вялікае значэнне для будучага эканамічнага развіцця Польшчы будзе мець расшырэнне ўзаемных тавараабмену паміж дзяржавамі сацыялістычнай садружнасці на базе паглыбленай спецыялізацыі і кааперавання вытворчасці.

Усебаковае сацыялістычнае развіццё нашай краіны, — падкрэслівалася на з'ездзе, — адбываецца ва ўмовах класавай барацьбы, якая абвастрылася пасля IV з'езда. Правыя грамадскія сілы і ўзаемадзеючыя з імі рэвізіянісцкія групы і спрабавалі выклікаць сярод нашай грамадскасці ідэалагічны хаос і палітычную дэзарыентацыю. Праціўнікі сацыялістычнага ладу добра ўсведамляюць тое, што сацыялізм так глыбока ўкараніўся ў свядомасці працоўных мас, што адкрытае выступленне супраць яго сацыяльна-эканамічных асноў не мае ніякіх шанцаў на поспех. Таму антысацыялістычныя элементы старанна ўтойваюць сапраўдны палі-

(Працяг на стар. 5)

ШЛЯХІ ДА ПОСПЕХАЎ ШКОЛЫ Ў ОРЛІ

Настаўнікі пачатковай школы ў Орлі — гэта маладыя кадры педагогаў, выхавання і адукавання ў сацыялістычнай Польшчы. Апошнія словы прымяняю не для чыстай рэторыкі, для падкрэслення далейшых сцвярдзенняў, ілюструючых дасягненні школы.

Каб усведаміць хуткасць перамен у арлянскай школе, неабходна аглянуцца на некалькі год назад. Пяць год таму кіраўніцтва пачатковай школы ў Орлі ўзяў на сябе малады настаўнік, выпускнік педліцэя ў Бельску, а потым кафедры бел. філалогіі Варшаўскага ўніверсітэта мгр Аляксей Карпюк. Узровень школы мелі аказію сцвердзіць тады прыехаўшыя сюды візітары з Кураторыі. Вынікі былі плачэўныя. На падставе праведзенай праверкі вынікаў навучання, візітары па двух прадметах паставілі дрэнныя ацэнкі. Можна сабе ўявіць атмасферу, пануючую сярод настаўнікаў. У такіх выпадках найбольш астаецца думаць і «перажоўваць» кіраўніку. Паехаў ён у мясцовы аддзел асветы, каб запытаць, што далей рабіць. У інспектараце сказалі, што няма чаго непакоіцца, а трэба ўзяцца за работу. Каб сапраўды правіць вынікі навучання, патрэбны 2—3 гады сістэматычнай працы.

Горкая гэта была праўда для мяне, маладога кіраўніка, — успамінае А. Карпюк. — Падумаў я, што апрача таго яшчэ штосьці трэба рабіць. Наставіўся на спартыўную пляцоўку.

Апрацавалі дакументацыю, каштарыс. Пачалася праца. З дапамогаю, грамадскім чынам, уключыліся бацькі, якія

навазілі патрэбнай зямлі, а коштам гэтага быў нанятый бульдозер, які ідэальна выраўнаў патрэбную плошчу. Адным словам, у каштарысе змясціліся. Паўстала прыгожая спартыўная пляцоўка. Пасля двухгадовай прыгнятальнай атмасферы першы вынік іменна ў спорце. Школа з Орлі неспадзявана заняла першае месца ў павеце ў легкаатлетычным чатырохбор'і.

— У школе гэта падзейнічала на ўсіх як маланка, — гаворыць кіраўнік. — Да школьнага спартыўнага гуртка (СКС) пачало запісвацца, ці хацець запісацца, многа моладзі. На твары настаўнікаў паказалася як бы ўсмішка аблягчэння. Лягчэй стала і мне. Гэты поспех мы выкарысталі выхаваўча.

Адзначана было не толькі першае месца спартыўнай каманды школы, але настайнікі падзякі і пахвалы ў аднас настаўнікаў фізкультуры. А гэта не магло не адбіцца і не падзейнічаць на іншых членаў сям'і педагогаў арлянскай школы.

Адной з першых надараючыхся акадзіі была школьная матэматычная алімпіяда. Праведзеная кіраўніком школы праверка вынікаў навучання паказала, што вынікі паправіліся. Аб гэтым даведаліся не толькі настаўнікі, але і вучні. Гэта пачало цешыць.

— У школе дык вы добрыя, — гаварылі настаўнікі, — але цікава як пакажацца на матэматычнай алімпіядзе?

Аказалася, што было не кепска. Бася Федаровіч заняла першае месца ў сваёй групе.

Падобна справа мелася і ў арганізацыях. Гарцэрская дружына атрымала з Камэндзі Гуфца дыплом прыкладнай дружыны. Значыць, гарцэры не застаўся ў даўгах. Школьны гурток Лігі аховы прыроды таксама атрымаў дыплом у спаборніцтвах.

Працяг на стар. 4)

Газеті • Зварэнні • Факты • Канспітарыі • Весткі

СВЕТ БССР ПОЛШЧА ВАЯВОДСТВА

НАРАДА ў МАІ

21 лістапада г.г. у Будапешце закончыла працу камісія, падрыхтоўваючая Міжнародную нараду камуністычных і рабочых партый ў Маскве.

У сесіі прымалі ўдзел прадстаўнікі 67 камуністычных і рабочых партый. Амаль усе прадстаўнікі бралі голас у дыскусіі.

Камісія паставіла, што **Міжнародная нарада камуністычных і рабочых партый будзе склікана ў маі 1969 года ў Маскве** з наступным парадкам дня: «Заданні барацьбы з імперыялізмам на сучасным этапе і адзінства дзеяння камуністычных і рабочых партый і ўсіх антыімперыялістычных сіл».

Вырашана таксама, што наступная сесія падрыхтоўваючай камісіі, якая адбудзецца ў Маскве 17 сакавіка 1969 г., разгледзіць практычныя паставы, якія будуць унесены на нараду, а таксама вызначыць арганізацыйныя справы, звязаныя з правядзеннем нарады і дакладную дату яе.

Камісія паўтарае запрашэнне для ўсіх брацкіх камуністычных і рабочых партый, уключаючы з тымі, якія не прымалі ўдзелу ў працах, падрыхтоўваючых нараду, каб прынялі ў ёй удзел.

ДЭВАЛЬВАЦЫЯ ФРАНКА

Заходнім светам на працягу кароткага часу страсянуў ужо трэці валютны крызіс — дэвальвацыя франка ў Францыі. Год таму назад наступіла дэвальвацыя фунта ў Англіі. Другім этапам валютнага крызісу на захадзе была няўстойлівасць амерыканскага долара. Каб утрымаць долар, было вырашана назначыць на яго дзве чыны. І, урэшце, трэці этап пачаўся ад заходнегерманскай маркі, а канчыўся на французскім франку.

Да грознай сітуацыі франка між іншым давалі выпадкі, якія страсянулі Францыю ў маі гэтага года, таму што паменшыўся экспарт, а таксама хаванне французамі золата ў «панчохи».

У такой сітуацыі дзесяць найбагацейшых капіталістычных краін свету, г. зв. «Клуб 10» паставілі прызначыць Францыі крэдыт у суме 2 мільярдаў долараў. Але крэдыт загарантаваны многімі засцярогамі, між іншым, дэвальвацыя франка ад 10 да 20 працэнтаў. Аднак урад Францыі адкінуў гэтую прапанову і вырашыў не дэвальваваць франк.

ФАБРЫКА РАКЕТ

У Савецкім Саюзе касмічныя ракеты прадукуюцца серыйна метадам канвейернай вытворчасці. Штурм космасу ўсё расшыраецца. На ваколзменных арбітах лётае больш 250 спутнікаў з серыі «Космас». Да гэтага ліку трэба дадаць некалькі міжпланетных станцый. А кожнаму з такіх касмічных аб'ектаў неабходна магутная ракета. Іменна таму прадукцыйныя планы фабрык ракет павялічваюцца з года ў год. З канвеера ракета пераходзіць на вельмі дакладны кантроль і ў канцы атрымлівае пасведчанне аб «гатоўнасці да палёту».

А. К.

КПБ

Адбыўся пленум Цэнтральнага Камітэта КПБ. Удзельнікі пленума заслухалі даклад першага сакратара ЦК П. Машэрава «Аб выніках кастрычніцкага (1968 года) Пленума ЦК КПСС і задачах Кампартыі Беларусі на далейшым развіцц сельскай гаспадаркі».

Ва ўступе да даклада П. Машэраў м. ін. сказаў:

«Адаючы належнае станоўчым вынікам, пры аб'ектыўным разглядзе нельга не бачыць, што агульны ўзровень развіцця сельскай гаспадаркі рэспублікі працягвае заставацца яшчэ не высокім. (...) Вялікае і нічым не апраўданае адставанне дапушчана ў калгасах і саўгасах нашай рэспублікі ва ўраджайнасці збожжавых культур, прадукцыйнасці жывёлагадоўлі і па некаторых іншых паказчыках. (...) Нам трэба карэнным чынам пераацаніць і пераасэнсаваць атрыманыя вынікі, крытычна прааналізаваць наяўныя недахопы, больш творча і смела весці арганізацыю ўсёй справы, паставіць на шляху і ўдасканаліваць работу з людзьмі, арганізацыю працы, больш актыўна вырашаць пытанні хімізацыі, меліярацыі зямель, комплекснай механізацыі работ, шырэй укараняць на вышэйшы дасягненні навуку, паўней выкарыстоўваць рэзервы калгаснай і саўгаснай вытворчасці з тым, каб у больш сціслыя тэрміны намнога пераўзыйсці сучасны ўзровень сельскагаспадарчай вытворчасці».

У спрэчках па дакладу выступалі м. ін. **І. Мікуловіч** — першы сакратар Гродзенскага абкома КПБ, **У. Мікуліч** — першы сакратар Брэсцкага абкома КПБ, **В. Языковіч** — першы сакратар Гомельскага абкома КПБ і інш.

Пленум заслухаў таксама даклад сакратара ЦК КП Беларусі **В. Сурганава** «Аб задачах партыйных арганізацый рэспублікі ў сувязі з паставою кастрычніцкага (1968 года) Пленума ЦК КПСС «Аб знешнепалітычнай дзейнасці Палітбюро ЦК КПСС».

МАГІЛЁўСКАЙ

Дні Магілёўскай вобласці адбыліся ў сталіцы Беларусі, Мінску. Прысвечаны яны 50-годдзю БССР і Кампартыі Беларусі. Ва ўрачыстым адкрыцці Дзён удзельнічалі прадстаўнікі вярхоўнага ўлад БССР. Кіраўнік дэлегацыі Магілёўскай вобласці, першы сакратар абкома КПБ Г. Крыўлін м. ін. сказаў у час урачыстай прамовы:

«Наш край — гэта край легенд і выдатных здзяйсненняў, край мужных і таленавітых людзей. Ён стаў калыскай многіх барацьбітоў за свабоду, якія адстойвалі права беларускага народа людзьмі эвацы — такіх, як папелінікі **У. І. Леніна** **П. Лепахінікі**, **У. Бонч-Бруевіч**, акадэмік **О. Шмідт**, легендарны разведчык Герой Савецкага Саюза **Леў Маневіч** і Герой Сацыялістычнай Працы **К. Арлоўскі**, двойчы Герой Савецкага Саюза **Маршал Савецкага Саюза І. Якубоўскі** і генерал **Арміі І. Гусакоўскі**, слаўны танкіст **С. Шутаў** і многія іншыя».

(С. Я.)

ПАСЛЯ З'ЕЗДА

Пасля V З'езда Польскай аб'яднанай рабочай партыі ва ўсёй краіне шырыцца і паглыбляецца палітычнае ажыўленне. У дыскусіях і размовах, на сустрэчах з дэлегатамі З'езда і членамі партыйнага кіраўніцтва жыхары гарадоў і вёсак выяўляюць сваё перакананне аб асаблівай важнасці З'езда і яго паставы для далейшага развіцця ўсяго народа і пабудовы сацыялізма ў Польшчы. Удзельнікі шматлікіх мітынгаў і сустрэч выслаюць лісты да I сакратара партыі **Уладзіслава Гамулі**, у якіх выказваюць свае пажаданні і запэўненні, што даложаць усіх сіл, каб з годнасцю выконваць паставы З'езда.

У ЗАБЖЫ

23 лістапада у Забжы адбылася пасляз'ездаўская сустрэча партыйнага і гаспадарчага актыву Катавіцкага ваяводства з кіраўніцтвам Ваяводскага камітэта партыі. На сустрэчы з прамовай выступіў I сакратар Ваяводскага камітэта партыі ў Катавіцах, член Палітбюро **Эдвард Герэк**. З'езд, — сцвердзіў прамова, — поўнасьцю пацвердзіў факт, што айчынай нашай, нашым народам кіруе моцная, адналітая партыя, згуртаваная вакол свайго кіраўніцтва, вакол асобі таварыша **Веслава**. V з'езд пацвердзіў, што асноўнай крытэрыяй уласцівай паставы кожнага паліка — партыйнага і беспартыйнага — з'яўляецца яго асабістае, актыўнае дзеянне ў напрамку ўмацавання дружбы, брацкага супрацоўніцтва і саюза Народнай Польшчы з іншымі краінамі сацыялістычнага лагера, і перш за ўсё — з Савецкім Саюзам. **Эдвард Герэк** асабліва падкрэсліў, што праблема гаспадарчай інтэграцыі сацыялістычных краін з'яўляецца зараз асноўнай справай, ад якой залежыць далейшы тэмп гаспадарчага развіцця гэтых краін, а таксама новыя магчымасці ў барацьбе з імперыялізмам. Зыходзячы з гэтага, З'езд падтрымаў намаганні кіраўніцтва нашай партыі і асабіста тав. **Уладзіслава Гамулі** ва ўмацаванні адзінства міжнароднага рэвалюцыйнага руху і прыдаў вялікую важнасць будучай нарадзе камуністычных і рабочых партый.

ТРАНСПАРТ

Пачаўся ўжо асенні шчыт перавозаў на чыгунцы. У гэтым годзе чыгунка перавязе звыш 368 мільёнаў тон тавараў, гэта значыць, на 16 мільёнаў тон больш чымсці ў мінулым годзе. У кожны дзень вагонамі перавозіцца раз 1.100.000 тон тавараў.

БЯСПЕКА І ГІГІЕНА ПРАЦЫ

Эканамічны камітэт пры Радзе Міністраў прыняў паставу, акрэсліваючую арганізацыю, круг дзеяння, правы і абавязкі працаўнікоў службы бяспекі і гігіены працы, а таксама патрабаваны ад іх кваліфікацыі.

(п)

ПАСЛЯЗ'ЕЗДАўСКАЯ НАРАДА

22 лістапада ў зале пасяджэнняў Ваяводскага камітэта ПАРП у Беластоку партыйныя і грамадскія актывісты Беластоцчыны сустрэліся з дэлегатамі на V з'езд. Член ЦК партыі і I сакратар Ваяводскага камітэта тав. **А. Лашэвіч** расказаў прысутным аб удзеле ў працах з'езда дэлегацыі Беластоцкага ваяводства. У час дыскусіі прысутныя аднагалосна сцвярджалі, што зараз найважнейшай справай з'яўляецца тое, каб паставы V з'езда дайшлі да найбольш шырокіх мас нашага грамадства. Удзельнікі нарады выступілі з прывітальным пісьмом да таварыша **Уладзіслава Гамулі**, у якім завураюць, што Беластоцчына не пашкадуе сіл дзеля ажыццяўлення паставы З'езда.

ДЗЕНЬ НАСТАЎНІКА...

...грамадскасць Беластока адзначыла ўрачыстым пасяджэннем, якое адбылося 23 лістапада г.г. у тэатры імя **А. Вянгеркі**. З прамовай да прысутных выступіў старшыня Прэзідыума МРН у Беластоку тав. **З. Вэзубік**. Гаварыў ён аб буйным развіцці школьніцтва і асветных устаноў у горадзе над ракой **Белай**. У час ўрачыстага пасяджэння траім настаўнікам былі ўручаны **Кавалерскія Крыжы** **Ордэна Адраджэння Польшчы**. Траім іншым настаўнікам Беластоцкага ваяводства ў час ўрачыстасцей, якія адбыліся ў **Вэльвэдеры**, прысвоена званне «Заслужаны Настаўнік ПНР».

ПРЫСЯГА

Пасля ўступнай ваеннай падрыхтоўкі навабранцы Падляшскай ваеннай часці Войск унутранай абароны 24 лістапада склалі ўрачыстую прысягу на вернасць сваёй айчыне і польскаму народу, на вернасць справе міру і сацыялізма. На салдацкую прысягу прыехалі бацькі салдат, прадстаўнікі мясцовых улад і палітычных арганізацый.

СЕЛЬСКАГАСПАДАРЧАЯ АЛІМПІАДА

У Беластоку адбылася чарговая алімпіада сельскагаспадарчых ведаў. Прыступілі да яе найлепшыя калектывы сельскагаспадарчых падрыхтоўкі і вучні сельскагаспадарчых школ. Пераможцамі аказаліся наступныя калектывы: з **Кабыліна** — **Пагажалак Высока-Мазавецкага павета**, з **Плошкэймаў Галдапскага павета** і з **Нацкова Граеўскага павета**. Індывідуальныя ўзнагароды заваявалі **К. Мадзалеўскі** з вёскі **Галашы-Дуб**, **М. Янкоўскі** з вёскі **Склад-Баровэ** і **Э. Лапінскі** з вёскі **Скрыплева**.

УНІВЕРСІТЭТ КУЛЬТУРЫ

У Ломжы адкрылі на грамадскай аснове **Універсітэт культуры**. Два разы ў тыдзень — у суботу вечарам і ў нядзелю зранку — выдатныя спецыялісты будуць чытаць лекцыі. Праграма ўніверсітэта прадбачае двухгадовы перыяд навукі. Заняткі ва ўніверсітэце даступны ўсім. Гэта каштоўнае мерапрыемства і варта, каб іншыя павятовыя цэнтры ўзялі прыклад з **Ломжы**.

(вр)

Недзеля, 1.XII.

9.25 Program dnia. 9.30 TV Kurs Rolniczy: „Prawidłowe warunki wychowu prosiat”. 10.05 „Przypomnamy, radzimy”. 10.15 PKF. 10.30 Dla młodych widzów: „Pozdrowienia od przyjaciół”. 11.00 — koncert zespołów dziecięcych (Kijów). 11.00 Dla młodych widzów: „Sztáfeta” (Budapeszt). 12.00 Dziennik. 12.00 „Żelazny Krzyż” — film TVP („Stawka większa niż życie”). 13.10 „Pancernik Potiomkin” J. Afanasiewa. 13.40 „Przemiany”. 14.10 Dla dzieci: „Calineczka” — film radz. 14.40 „Kapelka”. 15.05 „Bonanza” — film. 16.00 „Piórkem i węglem”. 16.20 „Feldpost Osten 1942—44” — film („Polacy na frontach II Wojny Światowej”). 16.40 „Śpiewa Marta Kubisova” (CSRS). 17.10 „Ludzie i zdarzenia”. 17.30 Puchar Przyjaźni w Łyżwiarstwie Figurowym. 18.30 Filmowy program rozrywkowy. 19.00 Felieton literacki. 19.20 „Dobranoc”. 19.30 Dziennik. 20.05 „Bolero” — film fab. USA. 21.25 „Niedziela Sportowa”. 21.45 „Ewa” — film.

Понедзiatek, 2.XII.

15.30 Program dnia. 15.40 i 22.30 Politechnika TV, kurs przygotowawczy. 16.45 Dziennik. 16.55 Dla dzieci: „Kino Płyś”. 17.15 Dla młodych widzów „Zrób to sam”. 17.45 Film radz. „Za południowym zerowem”. 18.05 „Kino Krótkich Filmów”. 18.45 „Eureka”. 19.20 „Dobranoc”. 19.30 Dziennik. 20.05 Teatr TV: „Maria i Piotr” —

«Ніва» 1 снежня 1968 г.
№ 48 (666) 2 стар.

opowieść z Quai de Béthune. 21.30 „10 minut recenzji”. 21.40 „Bryza”. 22.05 Dziennik.

Wtorek, 3.XII.

8.45 „Klucze do nieba” — film radz. 10.00 Dla szkół (kl. IV) „Szlakiem Łukasiewicza”. 10.20 Przerwa. 10.55 Dla szkół (kl. XI) Język polski: Jerzy Szaniawski „Dwa teatry”. 11.25 Przerwa. 12.00 Dla szkół (kl. II i III) „Orzeł Biały”. 12.20 i 15.15 Przysposobienie Rolnicze: „Pasze przemysłowe w żywieniu trzody”. 12.55 Przerwa. 15.10 Program dnia. 15.55 Centralna Akademia z okazji Dnia Górnik. W przerwie: 17.40 Dziennik. 19.20 „Dobranoc”. 19.30 Dziennik. 20.05 Giełda Piosenki”. 20.35 „Kominy nad Wartą”. 21.05 „Święta wojna” — film fab. pol. 22.45 Dziennik. 23.05 Politechnika TV I roku.

Środa, 4.XII.

9.15 „Święta wojna” — film fab. pol. 10.55 Dla szkół (kl. VII) Fizyka: „Masa”. 11.25 Przerwa. 15.05 Program dnia. 15.10 Matematyka w szkole — „Symetria odcinka i kąta, zastosowania”. 15.40 i 22.45 Politechnika TV, kurs przygotowawczy. 16.45 Dziennik. 16.55 Dla dzieci: „Zwierzyńcie”. 17.35 „Nie tylko dla pań”. 17.55 TV Kurier Warszawski. 18.10 „Po szóstej”. 18.45 Wszelchnia TV: „Polski sezon”. 19.20 „Dobranoc”. 19.30 Dziennik. 20.05 „Portfel” — nowela film. franc. 20.35 „Światowid”. 21.05 PKF. 21.15 „Książ Igor” (montaż operowy). 22.25 Dziennik.

Czwartek, 5.XII.

9.55 Dla szkół (kl. VI) Język polski: „Spotkanie z Wandą Żółkiewską”. („Spotkanie z pisarzem”). 10.25 „Ślad w oceanie” — film fab. radz. 11.55 Dla szkół (kl. V) Historia: „W starożytnym Rzymie”. 12.25 Przerwa. 12.45 Dla szkół (kl. II lic.) Język polski: „Mickiewicz — Słowacki — Krasiński”. 13.15 Przerwa. 15.55 Program dnia. 15.40 i 22.30 Politechnika TV

I roku. 16.45 Dziennik. 16.55 Dla młodych widzów: „Ekran z brakiem”. 18.00 Film krótkometrażowy. 18.15 „Nad Odrą i Bałtykiem”. 18.45 „Twórcy muzyki współczesnej” — Tadeusz Baird. 19.20 „Dobranoc”. 19.30 Dziennik. 20.05 „Refleksje”. 20.35 „Podwójny nelson” — film TVP („Stawka większa niż życie”). 21.40 Magazyn Medyczny. 22.10 Dziennik.

Piątek, 6.XII.

10.00 „Podwójny nelson” — film TVP („Stawka większa niż życie”). 11.00 Przerwa. 12.45 Dla szkół (kl. VIII) Zajęcia techniczne: Mechanizmy w domu”. 13.15 Przerwa. 15.35 Program dnia. 15.40 i 22.45 Politechnika TV I roku. 16.45 Dziennik. 16.55 Dla dzieci: „Miś z oienka”. 17.10 „Telekan”. 17.20 TV Kurier Mazowiecki. 17.35 „Kiedy trzeba podjąć decyzję”. 18.05 „Kino Filmów Amatorskich”. 18.35 „Dialogi historyczne”. 19.20 „Dobranoc”. 19.30 Dziennik. 20.05 „Impresje”. Koncert rozrywkowy. 21.05 „Horyzonty”. 21.35 „Stewardesa” — nowela filmowa radz. 22.10 „Rozmowy o książkach”. 22.25 Dziennik.

Sobota, 7.XII.

9.05 „Za białym murem” — film fab. CSRS. 10.55 Dla szkół (kl. VIII) Nauka o człowieku: „Układ oddechowy”. 11.25 Przerwa. 11.55 Dla szkół (kl. VII) Geografia: „W Karpatach”. 12.25 Przerwa. 15.30 Program dnia. 15.25 Kurs Rolniczy: „Użytkowanie owiec”. 16.10 „Wychowanie fizyczne naszych dzieci”. 16.25 Program tygodnia”. 16.45 Dziennik. 16.55 Dla młodych widzów: „Dla każdego coś miłego”. 17.40 „Spotkanie z przyrodą”. 18.05 „Warszawa, ja i Ty”. 18.35 Film rozrywkowy. 19.00 „Wieczorne rozmowy”. 19.20 „Dobranoc”. 19.30 „Monitor”. 20.10 „Pegaz”. 20.50 „Barburkowa zabawa”. 22.00 Dziennik. 22.15 Wiadomości sportowe. 22.25 „Rzym miasto otwarte” — film fab. wł. (Kino Interesujących Filmów).

Piątek, 29 listopada

15.15 „Nowiny”. 15.25 Program dnia. 15.30 Dla uczniów. 16.00 „Czyn” (ze Lwowa). 16.30 „5+2”. 16.50 „Wietnam walczy, Wietnam zwycięży”. 17.50 „W świecie tańca”. 18.30 „Nasza poczta”. 18.50 „Ja-z-60ch”. 19.50 Festiwal filmowy Białoruskiej TV. 21.20 „Na dobranoc”.

Sobota, 30 listopada

6.25 Program dnia. 6.30 Dla techników. 7.00 Gimnastyka. 7.45 Dziennik. 8.00 „Jubileusz”. 8.30 „Dwa losy i jeszcze jeden — twój”. 9.00 „Zródo”. 10.00 Turniej TV. 10.30 TV atlas narodów ZSRR. Litwa. 11.30 Film dla dzieci. 13.00 Hokej. 15.15 „Kontrola ludowa”. 16.00 TV barwna. 18.30 „Czas”. 19.00 Festiwal filmowy Białoruskiej TV 20.30 Koncert z Kijowa. 21.00 Dziennik.

Niedziela, 1 grudnia

6.25 Program dnia. 6.30 Dla techników. 7.00 Gimnastyka. 7.15 Dziennik. 7.30 „Budzik”. 8.00 „Dla was, kobiety”. 8.30 Olimpiada archeologiczna. 9.30 „Szkutka muzyczna”. 9.40 „Ludzie gwardii leninowskiej”. F. Dzierżyński. 10.25 Film dla dzieci. 11.30 „Kronika życia muzycznego republiki. Rok 1931”. 12.00 Dla żołnierzy. 12.30 M. Łyńkow. „Wiekopomne dni”. 13.00 Hokej. 16.00 „Postep”. 16.30 „Kiosk muzyczny”. 17.00 TV barwna. 18.30 „Siedem dni”. 19.15 Wystąpienie sekretarza KC KP B. A. Smirnowa. 19.45 „Ojczyzna”. TV Klub młodzieżowy „Mińsk”. 20.40 Program muzyczny. 21.30 „Tylko fakty”.

Алесь Свісёк

◆ НЕ ВІНІ ◆

Загадала ты мне: «Не глядзі на яе, не лаві вачэй дзіўных, як з казкі!»
Загадай жа лісцю — няхай сонца не п'е, і зракуцца хай колераў краскі.

Загадай жа пчале — хай без красак жыве, і арлу — хай жыве без прастору.
Загадай, хай ўсю ноч не п'е салавей, хай рака яго песням не ўторыць.

Загадай, хай не моргаюць зоркі ў гары, або месяц хай твар свой схавает,
хай маўчаць, не іграюць дубы-песняры, як ім вецер галінкі кранае...

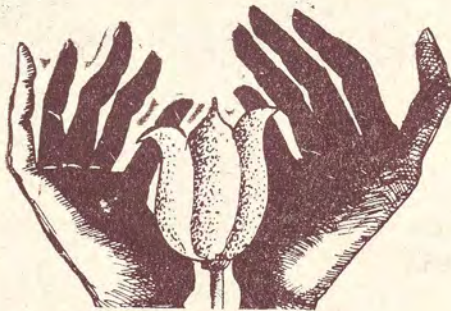
Не віні... Ні яе, ні мяне: незнарок ляцільце позірк мой з ёю сустрэцца.
Яна — проста агонь, я — начны матылёк, што сляпіцай ў агонь той імкнецца.

● ЭКЗАМЕН ●

Ідвізе Урбанскай

Сцяна дыстанцыі.
Надзьмуты афіцыйны стол.
Абыякавасць,
стома
ў сумных вачах.
Афіцыйная ветлівасць
ў масцы усмешкі.
Як баран на зарэз, падышоў.
Недарэчнасці плесці пачаў.
У галаве —
параліч мазгоў.
Пасля падбэдзёрвання слухаў.
(Здавалася іроніяй, здэкам)...
Яшчэ сёння баліць аплявуха.
Але ў сэрцы —
і радасць і шчасце:
за сцяною
адкрыў чалавека.

АЛЕСЬ БАРСКІ

ад цяпла Тваіх далоняў
расцвітаюць ружы і цюльпаны
даспяваюць каласы пшаніцы
і дзіця смяецца пачынае
ад цяпла ў нас сэрцы падабрэлі
заняліся полымем кахання
да цябе і да людзей
і да прыроды
ходзім мы ў ружовых акуларах
і вокал бачым толькі шчасце.

Бывае што ў снежні
прыйдзе май
і з кветкамі
і з птушкамі
і з сонцам
і скажа:
— да цябе прыходжу спецыяльна
устань
танцуй
спявай
у сэрца глянь тады
яно шырэй грудзей
у ім змясціўся цэлы свет
і ўсё з-за сініх вачэй
валошковых вачэй дзявочых
бывае што ў снежні
прыйдзе май
і сонца ўзыйдзе сярод ночы
і скажа:
— уставай
спявай
кахай
бывае што ў снежні
прыйдзе май.

Калі расказалі гісторыю яе ўчын-
каў, здалося, я чытаў ужо аб
гэтым у кніжцы, якой ніхто
ніколі не напісаў: бліск чалавечнасці
ў тоўстай бабе, усім свінням свінні,
некалі досыць прыгожай, але нязграб-
най паненкі, што сляпіцай ўперлася
замуж за старога кавалера, спакойна-
га гаспадара на хутары пад лесам, ха-
це, дзе пахне сушанымі грыбамі, яд-
лаўцовым полымем, пахне цынінню
і брудам, непатрэбшчынаю, запацелым
мужчынскім целам, не мытым ад на-
раджэння, сіроцтвам. Найважнейшае,
ён хацеў жыць. Баяўся расстрэлу, а
яна, сувязная банды і даносчык, ма-
гла ўсцерагчы яго і ўсцерагла, узамен
выдаючы на смерць яго брата, а бу-
дучага свайго швагра, багатага, дзе-
сяцігектаровага, з будынкамі і ўсім
дабром, ладны пасаг. Такім чынам
шэф банды выгода пазбываў гэтай
свайго каханкі, нязграбнай, але ўпар-
тай кандыдаткі на жонку, бегаўшай
за ім па лесе і пасля таго, як заста-
лася замужам на хутары, да першага
дзіцяці. Ванду разграмілі. Яе муж,
лялекаватае цяля, зразумеўшы ўрэш-
це ўсё, але запозна, добра заціснуты
вуздэчкаю, запацелы, як і даўней, ды
ўдвая мацней, бо на дзвюх гаспадар-
ках, свайго і брата (вечны яму спа-
кой!), адплакаў шчырымі слязмі, каб
потым стацца скупіцаю, скнэраю, ці
то ад жалю, што яго шчасце ашука-
нае, ці то ад старасці, якая прыйшла
ў цела, не пасаромеўшыся яшчэ мала-

дой жонкі, не пашкадаваўшы яшчэ
малых дзяцей.

У гэту заўчасную восень яго жыц-
ця здарылася штосьці, чаго ён не
зразумеў: яна заказала помнік па за-
бытым швагра, родным браце яго, ко-
сці якога дваццаць год валяюцца ў не-
вядомых лясных урочышчах, мясцінах
бандыцкіх гуляў. Помнік за сем ты-
сяч, з магільнай абмураўкай, у най-
лепшым месцы на могілках, помнік
над магілаю, дзе няма і не было ма-
гілы, з дарогім малебенам, выпіўкай.

(Мая жонка растратніца, ах!).
Бліск чалавечнасці ў яе? Жарты!
Раскажаша ў глыбі сэрца? Кпіны! У
гэтай магіле пахавае яна мужа, бо:
маюць, ён і брат, аднолькавыя імёны
(выбрык кумоў п'яных), і нарадзіліся
блізнятмі (выбрык прыроды, няваж-
ны, хто ж звяртаў увагу на такія

выбрыкі ў замурзаным пачатку наша-
га веку, былі 17—18 дзяцямі, не па-
мятала маці іх нат' з выгляду, столь-
кі радзілася ды памірала).

Фактычна дык не брат памагаў пар-
тызанам, але ён, муж яе будучы. Ды
брат, так праўду кажучы, быў жана-
тым, яго выселле мела адбыцца за
тыдзень і гэта шэфу банды падсуну-
ла думку, якую сквапліва даўеў да
канца, нічым не рызыкуючы ў фар-
мальных рапартах, дзе патрэбны адно
імя і прозвішча, дата нараджэння з
назваю вёскі, той самай. Спрыяльны
збег акалічнасцей, хі-хі-хі... (смах,
які захаборвае).

І злосьць, агідная, бо няшчырая.

Яна:

— Які з цябе брат!? Грошай на пом-
нік яму шкадуеш, бойся Бога! Мала
табе ўсяго, з сабою на той свет пава-
лачэш усё? З яго ж гаспадаркі карыс-
таем... (тут незнарокам сказала).

Ён:

— Ну, ша, ша-а...

Яна:

— Я табе дам, «ша»! Свіння ты!

Ы-ы, ты...

І так далей.

Элегантка, халера, помнік мужу вы-
фундавала! Памёр даволі хутка, яна,
доўга не чакаючы, пусцілася ў саба-
чу скуру. Загінула ў аўтамабільнай
катастрофе. Машына разваліла хлё-
чык, бэлька спляшчыла шафёрку.

Сакрат Яновіч

Іван Чыквін

На дзень марозны...

За дзень марозны распяваліся гадзіны
замёрз пад дахам вадасцёк
скідаю вопратку
скідаю ўспаміны
сядаю ля акна
бліжэй да краявіду
і цешуся жыццём

жыццём да болі белым
на двор зышоўшы з паліклінік

не вытрымалі
клён і ясень
скептык і цынік
галосцяць
ўспамінаючы восень
дзень ясны
паліць падшвы белая простыня
брэша на вецер сабака бясхвосты
санкі спаўзаюць з чахотачнай горкі
хлопчык на санках курцы махорку
вароны за сонца чырвонае б'юцца
крыламі смярдзючымі
а па-над лесам па гарызонту
здалёк ад цывілізацыі
беге пчасце маё...
Маё пчасце баіцца стронту
і радыяцыі!
А тут столькі холаду
каб крыху цёплай Азіі
і дабраты Будды
корчыцца кругляды пешай фантазіі
якая не вядзе нікуды.

Яша Бурш

◆ Агарак вёскі ◆

Вёска ўрасла ў пейзаж
за пушчай
як у бога за плячыма
раніцаю думкі
снеданнем няслі
як жорству ў неба
ды воль проста
людская злосьць
пламенем у вёсцы завітнела
лёс кучаравымі агаркамі
бы ягняты
палажыўся
вецер ліжа
дваццатага веку нараджэнцаў

Пера-
корлівасць

Мае настроі
як арэлі
у звонкасць смеху
да правалаў жалю
гойдаюць дзявоцкасць
майго грэху
каб мне млосна
было
са мною
каб мне горка
было
з грэхам
а я час
у кужаль перваў
спавіваю
я без часу
са мной настроі
не гуляюць

ЕЖЫ ПЛЮТОВІЧ

Ежы Плютовіч нарадзіўся ў 1947 годзе ў Бельску Пад-
ляшскім. Закончыў Агульнаадукацыйны ліцей у Бель-
ску. Цяпер працуе ў аддзеле асветы і культуры Прэзі-
дэума Павятовай рады нарадавай у Бельску Падляш-
скім.

Ад перакладчыка: «З паэтычнымі спробамі гэтага
сціплага і ўражлівага юнака я пазнаёміўся на старон-

ках цэнтральных польскіх літаратурных штотыднёві-
каў «Kultura» і «Współczesność». У яго вершах мяне
заваражыла паэзія нашых падляшскіх рэаліяў, якія
вельмі рэдка можна сустрэць у фактуры сучаснай
польскай паэзіі. Чытаючы іх, мне здалася, што яны
па-майстэрску сплялі ў арыгінальны вянок паэтычна-
га вобраза прыроду, дзень учарашні і дзень сённяшні
радзімых мясцін маладога паэта.

● РАЗВІТАННЕ ●

рака сатканая з цішы падляшскіх ніў
там макі самкнулі
пажадлівыя вусны
пячынкі спелі ў шчылінах
спустошаных клуняў

ды часам
на змярканні
чорныя матылі жыраваць ляцелі
спяваў ужо певень на плоце шлох белых касцей
мох барадаты ўторыў
у кароне асату і рэзд

з-над ракі іржаў чэрап каня
на калок уваткнуты
і скавытаў апошні сабака раз'еханы возам
драбіністым

былі там дарогі шматкратна зарослыя
і быў Хрыстос прыдарожны з галавою адцятай
снарадам

а ціш як кот мурлыкала
пад заняпаўшым скляпеннем

З польскай пераклаў Мікалай Гайдук

№ 48 (666)
«Ніва»3 стар.
1 снежня 1968 г.

Тралі ў Старым Ляўкове.

Фота Янкі Цялушэцкага

КНІГІ

НАРОД – ЯГО МІНУЛАЕ І БУДУЧЫНЯ

Выйшла нядаўна ў свет новая кніга Юзефа Халасінскага, вядомага сацыялага старога пакалення, пад загалоўкам «Kultura i naród». Кніжка з'яўляецца сабраннем навуковых артыкулаў на тэму сацыялогіі народа, друкаваных у розных часопісах у пасляваенны перыяд.

Асаблівай увагі заслугоўвае першы са змешчаных у кніжцы нарысаў пад загалоўкам «Культура і народ і пераўтварэнні сучаснага свету». Напісаны ён быў у гэтым годзе ўжо пасля сакавіцкіх падзей, спецыяльна для гэтага кніжнага выдання. Аўтар вядзе вострую палеміку з некаторымі сацыялагамі і філосафамі на тэму ролі і значэння нацыі і нацыянальнай свядомасці ў сённяшнім свеце і ў жыцці сённяшняга чалавека. Ці нацыянальнае пачуццё і цесная сувязь з нацыяй з'яўляюцца стымулам ці перашкодай ва ўсеакавым развіцці адзінаці. Ці ў меру нарастання тэхнічнага прагрэсу нацыянальнае сувязі будучы слабець ці ўзмацняцца? На гэтыя і шэраг іншых падобных пытанняў прабуе ў сваёй кніжцы знайсці ўласцівы адказ прафесар Ю. Халасінскі.

Стаіць ён на пазіцыі вялікай трываласці нацыі і нацыянальнага пачуцця, вялікай маральнай і выхаваўчай іх вартасці. Гаворачы аб трываласці нацыянальных і этнічных сувязей і пачуццяў, аўтар указвае на прыклад Злучаных Штатаў Амерыкі, дзе і зараз розныя этнічныя групы эмігрантаў утрымліваюць цесную сувязь і пачуццё інашасці ў адносінах да іншых груп, а

таксама пачуццё этнічнай ці нацыянальнай прыналежнасці. Пры аказіі аўтар паклікаецца на выказванне польскага сацыялага Флэрыяна Знанецкага ў 1953 годзе на з'ездзе амерыканскіх клубаў польскай культуры. Знанецкі быў тады старшынёю Амерыканскага сацыялагічнага таварыства. Сцвердзіў ён, што далейшае развіццё чалавечства патрабуе, каб кожны чалавек прымаў аднолькава актыўны ўдзел у прынамсі двух нацыянальных культурах, поўнацю дацэнняючы абедзве. Халасінскі паклікаецца на прыклад амерыканскіх яўрэяў, якія, не перастаючы быць яўрэямі, прымаюць адначасова актыўны ўдзел у амерыканскай культуры.

З іншай закрутай у кніжцы праблематыкі асабліва павучальныя і цікавыя заўвагі аўтара на тэму ролі гісторыі ў нацыянальнай свядомасці і працэсу ўзнікнення і развіцця нацыянальных легендаў, якія з'яўляюцца неадлучным элементам нацыянальнай свядомасці. Увагі заслугоўвае таксама друкаваная ў апошняй кніжцы Ю. Халасінскага праца пад загалоўкам «Ідэя нацыі і ідэя сацыялізма ў гісторыі сучаснай Еўропы». Аўтар паказвае вялікую ролю, якую адыгралі гэтыя дзве вялікія ідэі. Ю. Халасінскі ў ідэях нацыянальнага адраджэння і ідэях барацьбы за нацыянальную справядлівасць бачыць многа супольнага. Абедзве гэтыя ідэі з'яўляюцца імкненнем да фармавання грамадскага жыцця ў рамах грамадска-маральнага ладу. (п)

ВАЕННАЯ ТРАГЕДЫЯ

У рэдакцыйным пакойчыку перад маім сталом сядзіць маладая, шчуплая жанчына. У яе вачах вялікае хваляванне.

— Я з просьбай да вас, — гаворыць. — Дапамажыце мне ў маёй бядзе.
— Якая ж у вас бяда? — пытаю.
— Бяда ў мяне яшчэ ваенная...
— Ваенная?! — не змог я стрымаць здзіўлення. — А колькі вам магло быць год у вайну.
— Гэтага я сама добра не ведаю, ды не ведаю... хто я ў сапраўднасці.
— Гэта як?
— А вось так.
І паплыла аповесць пра лёс жанчыны, якая зараз завецца Эвай. І зноў

прышлося мне слухаць пра вайну, якая, самі ведаеце, закончылася 23 гады таму назад.

— Памятаю, — гаворыць жанчына, — на бела маляваны пакойчык. Была я там з братам. Яго, здаецца, называла я Юркам, а мае тадышнія імя — Крыстына. Так мне здаецца. Мама прыходзіла да нас толькі нанац. Прыносіла нам суп у галубым жалезным збанку. Гэты суп быў вельмі рэдкі і посны, знаходзілася ў ім толькі некалькі бульбінак. Сядзелі мы замкнутыя звонку на замok і нельга было нам выходзіць з гэтай хаткі. Але брат, ён быў старэйшы за мяне, праз акно вылазіў у агарод за морквай. Мы пастаянна сварыліся за гэтую моркву, бо брат мала мне яе даваў. Памятаю, што нейкія людзі — здаецца жанчына і мужчына, — праз шчыліну ў дзвярах падкідвалі нам скурачкі ад хлеба, якімі мы задаліся як найлепшымі прысмакамі. Маму я памятаю як невысокую жанчыну, мела яна цёмныя валасы, была маладая і вельмі прыгожая. Яна часта нам спявала розныя песні. Я запамятала словы адной. Вось яны:

«А с колодца вода льётся,
Сербиянка моется.
Разрешите, Сербиянка,
С вами познакомиться».

Пра бацьку нам гаварыла, што ён жыве і калісьці прыдзе да нас... І прасіла, каб пра гэта нікому не гаварыць.

ВУЧОБА ГАСПАДАРОЎ

ПЛАНЫ І ВЫНІКІ

Будучы на перадз'ездаўскай павятовай канферэнцыі ў Бельску, пачуў я такі голас: «Каб неяк павысіць ранг нашых школ сельскагаспадарчай падрыхтоўкі! Бо дзяржава дае нам многа штучных угнаенняў і ўсяго іншага, але калі іх не ўмеючы прымяняе, то можа так быць, як у нашай вёсцы: як напырскаў на пустазелле ў ільне, то не было не толькі зеля, але і ільну». Словы дэлегата на канферэнцыі павінны радаваць. Радаваць не таму, што можна знайсці тут многа сялянскага гумару, але таму, што старэйшае пакаленне гаспадароў пачынае звярочваць увагу на сельскагаспадарчую адукацыю. Зразумела, што такіх галасоў у нашых вёсках яшчэ не надта многа, але важнае і каштоўнае тое, што ўжо яны ёсць.

Шмат ёсць спосабаў, якія прымяняюцца, каб павысіць сельскагаспадарчую культуру. Найбольш распаўсюджаным спосабам з'яўляецца сельскагаспадарчая падрыхтоўка гаспадароў, якая праводзіцца ў паасобных вёсках. У Сакольскім павеце курсы сельскагаспадарчых падрыхтоўкі маюць быць закончаны да 1970 года. Першым паказчыкам, які сведчыць аб падрыхтоўцы гаспадароў да сучаснага гаспадарвання, з'яўляецца факт, што ў тэарэтычных занятках прымала тут удзел 85—87% сялян, якія сустраліся са спецыялістамі розных галін сельскай гаспадаркі. Можна мець пэўныя заўвагі да практычных заняткаў, якія праводзіліся ў рамках курсаў. Згодна з данымі сакольскага Прэзідыума ПРН, прымала ў іх удзел толькі 50—55%. Але ў пэўнай меры справа мела характар аб'ектыўны, таму што практычныя заняткі прыпадалі якраз на час найбольшых палявых работ. Зрэшты, над арганізацыйным бокам вырашэння гэтай справы трэба падумаць. Аднак успамянутае факт ні ў якім выпадку не можа паменшыць канкрэтных эфектаў сельскагаспадарчай падрыхтоўкі на Саколышчыне.

Сакольскія гаспадары арганізавалі 11 груп, у якіх вядуць самаадукацыю. 58 гаспадароў падсеелі кармавыя расліны пад галоўны культуры, а 19 — засеялі пажніўныя азімыя культуры. Дацягненні (зарэгістраваныя) можна адзначыць і ў галіне жывёлагадоўлі. Гаспадары Саколышчыны пабудавалі 31 сіласную яму, 22-ое засіласавалі зилёнкі і аж 183 гаспадары пабылілі хлівы. Можна быць упэўненым, што за год-два гэтыя лікі на Саколышчыне будуць смешна малымі. Але экспануем іх таму, што яны сталі першымі, дзякуючы якім і па прыкладзе якіх прыдуць новыя.

Сельскагаспадарчай адукацыі, перш за ўсё, моладзі, прысвячаюць вялікую ўвагу павятовыя ўлады Саколкі. Каб уласціва кіраваць рознымі формамі сельскаадукацыі, створаны павятовы

каардынацыйны калектыў. Заданне калектыву — каардынацыя сеткі СПР і ПР (пшыспособене рольнічэ) на тэрыторыі павета, а таксама аналіз рэалізацыі планаў адукацыі. Каардынацыйны калектыў зараз дыспануе дакладнымі лікавымі данымі. Статыстычныя даныя, сабраныя аддзелам асветы ў Саколцы, гавораць, напрыклад, што на 1 сакавіка г.г. аставалася на вёсцы 9.244 маладых ва ўзросце 15—30 год. З гэтага ліку (без вучняў пачатковых школ) 5.507 асоб працуе самастойна або дапамагае бацькам на гаспадарцы, 704 — вучыцца або скончыла СПР, 536 — ахоплена адукацыйнай ПР.

Цікавыя лікі прадставіў аддзел асветы адносна прадбачанай колькасці моладзі, якая закончыць пачатковую школу і прыступіць да працы на гаспадарцы ў 1968—1970 гадах. І так, у 1967/68 г. у агульнай колькасці 1182 абсалвентаў, на вёсцы застанецца 323, г. зн., 27,3%, у 1968/69 г. адпаведна — 1225; 351; 28,6% і ў 1969/70 г. — 1.260; 365; 28,8%.

Трэба толькі цешыцца, што ў Саколцы з такой дакладнасцю прыступілі да праблемы сельскагаспадарчай падрыхтоўкі моладзі. Вышэй паказаныя праклады, а ў асноўным гэты апошні, могуць і павінны быць прыкладам для іншых паветаў. Так арганізаваны план дзеяння ў спалучэнні з імкненнямі такіх людзей вёскі, як паказана на пачатку, прынясе вельмі многа карыснага справе развіцця сельскай гаспадаркі на Беласточчыне.

А. Карпюк

Шляхі да поспехаў школы ў Орлі

(Працяг са стар. 1)

У мінулым годзе адбылася куратарыяная візітацыя пазалекцыйных заняткаў. Візітацыя дала вельмі высокую ацэнку працы школы ў гэтым напрамку. Планаваўся пазалекцыйнай працы на столькі тут цікавае, што кураторыя папрасіла зрабіць копіі гэтых планаў як узораў для іншых школ.

— Дагэтуль у школе было так, — сцвярджае Карпюк, — што школьныя арганізацыі абавіраліся на найлепшых вучняў. Адсюль прасты вывад, што часта на адных і тых жа вучняў. З гэтым мы пачалі ваяваць у мінулым годзе, а ў гэтым — абавязвае строга забарона. Усе вучні павінны прымаць актыўны ўдзел у жыцці школы, як і ўсе настаўнікі. Разумею, што мае пэўныя дасягненні ў працы нашай школы. Не ведаем, якую ацэнку могуць яны атрымаць, і таму свядома і з цікаўнасцю чакаем агульнай візітацыі школы.

У кароценькай публікацыі не падсілу паказаць шмат іншых спраў арлянскай школы. Хацелася б падкрэсліць, што малады педагог са школы ў Орлі пад кіраўніцтвам А. Карпюка змагло пераадолець вялікія цяжкасці і, выкарыстоўваючы ўсе магчымасці, даваць школу да высокага ўзроўню, якім свядома цешацца.

На здымку: мгр А. Карпюк вядзе ўрок па гісторыі.

А. Лабановіч
фота аўтара

Эва Скалка (Крыстына) цяпер.

І вось аднойчы. У нашу хатку сабралася многа людзей — мужчын у ваеннай форме і жанчын. Мама завяла нас у другі маленькі пакойчык, загадала нам гуляць і нідзе не выходзіць. Мы з братам сядзелі на ложку. Увайшла мама з нейкім ваенным. Я не ведала яго, аднак адразу здалося мне, што гэта мой бацька. Ён схпіў мяне на рукі і моцна, моцна пачаў абдымаць і чалаваць... А мама была вясёлая, смяялася. Тады я пераканалася, што мой брат вельмі падобны на яго, на гэтага мужчыну. Ён быў высокі, шчуплы, бландзін, у зялёнай вайскавай вопратцы, з пагонам, на якіх былі зорачкі. На галаве ў яго была фуражка з чырвонай зорачкай, зялёная рубашка перавязана была ў яго шырокім поясам з вялікай пражкай. Ён пасадзіў мяне і пачаў прыціскаць і чалаваць брата...

Тут фільм запісаны ў яе памяці абрываецца, наступваюць паасобныя трагічныя сцэны, якіх яна сама не можа дапасавать да цэласці.

— Прыпамінаю, — гаворыць пані Эва, — што неяк апынулася я на гары нашай хаткі. Там ляжаў мой бацька з другімі вайсковымі. У руках трымаў карабін з нечым такім круглым. Я стаяла на драбіне, а ля драбіны ўнізе стаяў немец. Быў ён у доўгай паларыне і штосьці чорнае трымаў у руках. Пытаў мяне па-польску, ці няма нікога

ДУМКА СТАЛА РЭАЛЬНАСЦЮ

На адным з пасяджэнняў нацыянальнай камісіі Ваяводскага камітэта ПАРП нарадзілася думка, каб арганізаваць ваяводскі агляд мастацкіх калектываў, якія дзейнічаюць у асяроддзях нацыянальных меншасцей. Ініцыятыва была прынята Адамам культуры Прэзідыума ВРН і Ваяводскім домам культуры, і такім чынам мерапрыемства знайшлося ў праграме дзеянняў рэсорта культуры на 1968/69 год.

Мэта ваяводскага агляду мастацкіх калектываў нацыянальных меншасцей: адзначэнне 25 год Польскай Народнай Рэспублікі, рэалізацыя пастаноў V з'езду партыі ў культуры, паказанне дасягненняў і ўзроўню культурна-выхаваўчай працы, далейшая папулярызацыя форм і дзейнасці калектываў нацыянальных меншасцей у нашым ваяводстве.

Першы раз такое мерапрыемства арганізуюць у ваяводстве ў такім шырокім маштабе і так усебакова абымаючае ўсе мастацкія формы, якія развіваюць у сябе нацыянальныя меншасці. Будучы гэта тэатральны, эстрадны, танцавальны, інструментальны, вакальны калектывы Беларускага, Украінскага і

Літоўскага грамадска-культурных таварыстваў, а таксама Рускага культурна-асветнага таварыства.

Мерапрыемства будзе праходзіць у двух этапах:

1. Агляды ў асяроддзях у рамках таварыстваў адбудуцца ад 1.II.—15.III. 1969 года.

2. Урачысты канцэрт найлепшых мастацкіх калектываў, выбраных у аглядах першага этапу.

Ва ўрачыстым канцэрце (ён адбудзецца ў другой палове месяца красавіка 1969 г.) прадбачыцца ўдзел 8—10 калектываў розных форм.

На пачатку лістапада г.г. быў створаны ваяводскі арганізацыйны камітэт, які будзе наглядаць за рэалізацыяй праграмы гэтага цікавага культурнага мерапрыемства.

Арганізатары зробіць усё, каб ваяводскі агляд мастацкіх калектываў нацыянальных меншасцей Беларускага ваяводства быў мерапрыемствам добрым, як па мастацкім ўзроўні, так і ў арганізацыйным сэнсе.

Памагчы ў гэтым могуць самі калектывы. І тут заклік да ўсіх іх, каб не адкладна і моцна ўзяліся за падрыхтоўку праграмы.

Ад імя Ваяводскага арганізацыйнага камітэта жадаю ўсім калектывам добрага старту ў аглядзе і перамогі, якая адкрые дарогу да ўрачыстага канцэрта.

Казімір Дэркоўскі
старшыня Ваяводскага арганізацыйнага камітэта.

ЗАСТАПОСЯ ПАПРА- ЦАВАЦЬ

Рэпертуар кожнага калектыву, які прыступае да агляду, павінен характарызавацца высокім ідэйным узроўнем. Павінен быць гэта рэпертуар новы, з якім калектывы не выступалі на іншых аглядах.

Тэатральныя гурткі павінны прадставіць поўнаспектавую п'есу або аднаактоўку на сучасную тэматыку. Могуць быць камедыі. Умовы агляду вызначаюць час для гэтай катэгорыі — 60 минут.

Эстрадныя калектывы даюць лёгкія праграмы, нават у форме кабарэ. Тут будучы маналогі, дыялогі, сцэнка, вершы, сатырычныя складанкі, інсцэнізаваныя песні, музыка, мікра-конкурсы. Такая праграма павінна мець нейкую агульную тэму, напрыклад, «Вясна», «Ён і яна», «Малодосць», «Чаканне і сумаванне». Падрыхтаваць такую праграму нялёгка, таму трэба добра прадумаць канцэпцыю і падбраць матэрыялы. Павінны ўвайсці сюды і польскія творы. Час на выступленне — 40 минут.

У танцавальных праграмах трэба ўзяць пад увагу перад усім сучасныя танцы — рэгіянальныя і нацыянальныя. Таксама характарыстычныя-беларускія і польскія. Час — 20 минут.

Сярод інструментальных калектываў выступае тры катэгорыі: калектывы вакальна-музычныя, джазавыя і біг-

бітовыя. Праграма дапускае тры творы, ў тым ліку адзін польскі, а час усяе праграмы — 30 минут.

У вакальных калектывах могуць быць нумары сола, дуэты, шматгалосныя, жаночыя і мужчынскія, а таксама мешанія. Выступаць можна капелай, з акампаніяментам акардэона ці аркестра. Час — 30 минут.

Калектывы, якія прыступаюць да агляду, павінны запоўніць як найхутчэй заявачную карту, якая далучаецца да кожнай умовы агляду, і прыслаць яе да 20.XII, у сакратарыят агляду па адрасу: Ваяводскі дом культуры ў Беластоку, вул. Кілінскага, 8.

Часу нямнога, а арганізацыйнай працы шмат. Таму ўсе дзеячы і калектывы павінны ўзяцца за папулярныя і падрыхтоўку да агляду. Самая істотная справа — гэта інструктаж калектываў перад аглядам. Таму важна, каб як найхутчэй калектывы паведамілі ў сакратарыят, што прыступаюць да агляду. Мы тады зможам праз тэатральную секцыю ВДК, павятовія дамы культуры і павятовія парадні К.О. арганізаваць дапамогу. Касцюмы можна будзе пазычыць.

Найвыдатней на гэтым мастацкім спатканні могуць выступіць беларускія мастацкія калектывы, якіх у нашым ваяводстве найбольш. Яны працуюць з усімі мастацкімі формамі. Цяпер толькі закасаць рукавы і да работы, каб на супольным спатканні ў Белавежы паказаць свае найлепшыя дасягненні.

Дамініка Краўцэ-Вуйтовіч
сакратар Ваяводскага арганізацыйнага камітэта.

КАРЭСПАНДЭНЦЫЯ 3 ГРОДНА

Будаўнікі горада

Будаўнічая брыгада Сцяпана Іпалітавіча Абухоўскага — адна з найстарэйшых СУ—85 будаўніцтва № 11. Шмат добрых будынкаў пабудавала яна ў нашым горадзе. Цяпер члены брыгады закончылі апошняе перакрыццё на будаўніцтве новага дома сувязі.

На здымку: (злева направа) Станіслаў Станіславіч Панасюк, Сцяпан Іпалітавіч Абухоўскі і Іосіф Карлавіч Кандратчык.

Фота В. Косціна

на гары. Я паглядзела на бацьку. Ён без слова пакруціў галавой, і я адказала, што нікога не бачу.

Маладая жанчына дрыжачымі рукамі ўзяла папіросу. Калі крыху супакоілася, дык зноў працягвала свой расказ:

— Што здарылася пасля гэтага, я не ведаю, не памятаю... Толькі больш ужо не давялося мне пабачыць ні маму ні бацьку... Апынулася я ў нейкіх людзей. Была там яшчэ з братам. Жанчына і мужчына разам са сваімі дзедзьмі страшэнна нас білі, знуткаваліся. Аднойчы выйшла я на вуліцу. Кругом было бела, быццам ад снегу. І з гэтага часу запамятала я асмяленыя коміні і пажарышча ад нашай хаты. Тады недзе прапаў мой брат, а мяне забралі іншыя людзі.

Тут неабходна адклікацца да памяці гэтых людзей. Малая, праўдападобна, асцючаная дзяўчынка трапіла ў сям'ю Рэгіны і Сяргея Севераў, якая жыла ў Беластоку на вуліцы Вільдштэ, 6.

— Уззяла я яе, — гаворыць Рэгіна Север, — у нейкіх людзей з вёскі Бачэцкі, што пад Беластокам. Солтыс гэтай вёскі мне яе выдаў. Ксёндз Абрамовіч у касцёле святога Роха аб'явіў, што там знаходзіцца бяздомныя сіроты. Дзяўчынка ад пабоў мела усё чорнае цела, а была такая галодная, што кінулася на сырую бульбу. У нас сва-

У бягучым годзе 44 зэтэмсаўцы прыняты ў рады кандыдатаў на членаў Польскай аб'яднанай рабочай партыі. Найбольш мнагалікая кандыдацкая група знаходзіцца ў эканамічным тэхнікуме, 14 асоб.

У вячэрніх школах актыўна ўдзяляецца шмат увагі гістарычнаму мінуламу Бельскай зямлі. Адбываюцца таксама сустрэчы са старымі дзеячамі ПНР, якія ў пасляваенныя гады змагаўся за ўмацаванне народнай улады на Бельшчыне.

іх дзяцей не было, дык мы рашылі яе гадаваць. Ахрысцілі ў касцёле на сваё прозвішча, Крыстынай яе назвалі. Але пасля мяне муж пакінуў і яе забраў.

Доўга яшчэ пані Эва блыталася ад людзей да людзей, урэшце трапіла ў сям'ю Кавальскіх, якія жылі ў Лапах-Осэ. Там яе яшчэ раз ахрысцілі і так яна стала Эвай Кавальскай. У 1957 годзе выйшла замуж і мае ўжо трое сваіх дзяцей.

— А што з братам? — пытаю.

— Вось не ведаю, што з ім. Хацела б яго адшукаць. Звярталася да Чырвонага Крыжа ў Лапах, але там мне адказалі, што нічога не могуць зрабіць, бо не хапае персанальных дадзеных. Дык можа вы?

Што ж, мы як заўсёды адклікаемся да сваіх чытачоў, да іх памяці. Можа ўдасца супольна нам знайсці не толькі брата, але і ўстанавіць кім былі бацькі цяперашняй Эвы. З яе расказу вынікае, што яны геройскі загінулі, што замучылі іх гітлераўцы. Але ж былі ў іх таварышчы па барацьбе, знаёмыя, сваікі. Да іх перш за ўсё звяртаемся, каб адклікнуліся, каб расказалі, што ведаюць, што памятаюць. Наш адрас: «Ніва», Беласток.

Віктар Рудчык

ЖМЕНЯ ФАКТАЎ 3 БЕЛЬСКА

СКО ў Педагагічным ліцэі праводзіць значную работу па прывітанню вучням звычайна ашчаднага гаспадарання грашмыма. Актуальны стан ашчаднасцей дасягнуў сумы 145 тысяч зл. Дзякуючы таму ліцэй мае магчымасць штогод арганізоўваць цікавыя краязнаўчыя экскурсіі ў розныя куткі краіны.

Рэстаран у гадзінах палуднавання спыняе продаж піва і іншых алкагольных напояў. У гэты час рэстаран тання і культурна абслугоўвае вучнёўскую моладзь, што даяджае ў мясцовыя сярэднія школы. Гэта надта карысны ды патрэбны эксперымент і добра было б, каб стаўся ён традыцыяй у працы бельскага рэстарана пры вуліцы Міцкевіча.

НАШ НАПРАМАК

(Працяг са стар. 1)

тычны сэнс і мэты сваіх дзеянняў пад прыкрыццём лозунгаў «выпраўленне сацыялізма» або «дэмакратычнага сацыялізма». Галоўным саюзнікам гэтых антысацыялістычных і рэакцыйных сіл стаў рэвізіянізм. Барацьба з ім і з іншымі антысацыялістычнымі сіламі застаецца адной з важнейшых задач партыі.

Важным фактарам павышэння ўзроўню цывілізацыі нашага народа і сур'ёзным рычагом сацыялістычнага выхавання моладзі і ўсяго грамадства з'яўляецца развіццё сацыялістычнай культуры. Дбайнасць, каб наша культура і

НАША ПОШТА

ВАЛЯ З ГАЙНАЎШЧЫНЫ ПІША: «Хачу добра жыць. Гэта ж не простая справа, трэба навучыцца. Чытала я ў мінулым годзе, што такія курсы былі арганізаваны ў Беластоку. Хачу я жыць на вёсцы, але на час курсаў я магла б паехаць у горад. Хачу ведаць, дзе такія курсы адбываюцца і на якіх умовах можна паступіць туды.

Апрача таго, прашу падаць, калі ёсць загаловкі кніжак, якія вучаць гатаваць».

АДКАЗ. У нашай краіне існуе некалькі спосабаў падрыхтоўкі краўцоў. Асноўную ролю ў падрыхтоўцы краўцоў спаўняюць кравецкія школы. Такія школы існуюць у Беластоку на вул. Сянкевіча 37 і называюцца Zasadnicza Szk. Odzieżowa. Прыймаюцца сюды ў асноўным дзяўчаты пасля заканчэння пачатковай школы, а навука працягваецца 2—3 гады. Прафесію краўца можна таксама здабыць вучачыся ў краўца, які мае адпаведныя паўнамоцтвы, а потым здаць экзамены перад спецыяльнай камісіяй у Cechu Rzemiosł Różnych. Кравецкія курсы праводзіць таксама Spółdzielnia „Oświata” Wojewódzki Zakład Szkolenia Białystok ul. Gajowa 1. Вядзе яна розныя курсы і ў розных гарадах нашага ваяводства. Зацікаўленыя павінны непасрэдна звярнуцца да Спудзельні па ўказаным вышэй адрасе. Інфармуем адначасова, што курсы кройкі і шпідцы для ўласных гаспадарскіх патрэб, у вёсках і гарадах, праводзіць ГС-ы, БСС-ы і іншая спудзельнасць.

Аб тым, як гатаваць ежу, ёсць вельмі многа кніжак. Падам толькі некалькіх з іх, якія, па-мойму, найбольш папулярныя і даступныя: «Кніжка о вкусной и здоровой пище» на рускай мове і «Kuchnia Polska» (многа выданняў).

Дарадчык

Дарагія чытачы!

Напамінаем, што «Ніва» зноў адкрыла куточак «Нашай пошты» на тое, каб мець магчымасць адказаць на шматлікія Вашыя пытанні. Адначасова заахвочваем усіх, каб пісалі, пыталі і раілі з «Нашай поштай».

мастацтва лепш і паўней адлюстроўвалі праўду і багацці духоўнага жыцця нашага народа, які будзе сацыялізм, з'яўляецца нашай паўсядзённай задачай.

З гэтых і іншых пытанняў, пастаўленых на з'ездзе, з пастаноў з'езда павінны браць нахтэнне і напрамак дзейнасці кожная грамадская арганізацыя, кожны актывіст.

«Ніва»
№ 48 (666)

1 снежня 1968 г.
5 стар.

ЗЛАЧЫНСТВЫ Ў ІМЯ БІЗНЕСУ

БЕНЗІН 3
ТУРМЫ

Калі партугальскі інжынер Вінцэн-тэ-і-Амат пабудаваў устаноўку для атрымання сінтэтычнага бензіну з бурых вугалей па распрацаваным ім метаду — гэта было ў гады другой сусветнай вайны, — ён думаў, што аказвае сваёй краіне вялікую паслугу. У сувязі з вайной моцна скараціўся завоз у краіну ўсялякай прадукцыі. Не хапала бензіну. Да гэтага часу Амат не мог знайсці капіталіста, які зацікавіўся б новым метадам і прапанаваў бы грошы, неабходныя для яго рэалізацыі. Сінтэтычны бензін быў даражэйшы за натуральны і не мог з ім сапернічаць. Вайна павысіла цэны на бензін і ператварыла яго сінтэз у найбагацейшую крыніцу прыбытку. Але гады праз два раптам аб'явілі яго падманшчыкам і пасля заканчэння вайны бізнесмены, якія карысталіся вынаходкай Амата, пачалі сцвярджаць, што сінтэз бензіну не што іншае, як гіганцкае махлярства. Яго прыцягнулі да суда і прыгаварылі да 18 гадоў турэмнага зняволення. Фабрыка была прададзена на знос. Зусім відавочна, што Амат стаў ахвярай цяжкага судовага злачынства. Тут, у турме, з дапамогай не дырэктара ён здолеў пабудаваць іншую, больш прымітывную ўстаноўку. Яна пачала забяспеч

ваць бензінам дзве буйнейшыя ў краіне турмы. Такім чынам, зноў было практычна даказана, што з бургаву-галію можна атрымаць бензін. Справу давалася перагледзець, і пасля сямігадовага зняволення Амат быў вызвалены.

Пры капіталізме праца многіх тысяч рабочых, інжынераў і вучоных з'яўляецца крыніцай вялікіх прыбыткаў для манапалістаў. Але ў пэўных умовах такія ж прыбыткі можа прыносіць і невыкарыстанне якога-небудзь навукова-тэхнічнага новаўвядзення. А іменна тады, калі ўводзімы ў вытворчасць новы тэхнічны метады становіцца канкурэнтам існуючага. Так, сінтэтычны бензін з каменнага або бургаву-галію стаў канкурэнтам бензіну, што атрымліваецца з нафты. Міжнародныя нафтавыя манаполіі адразу ж запратэставалі супраць яго ўкаранення і яшчэ ў 20—30-х гадах заключылі з канцэрнам «ІГ-Фарбэіндустры» пагадненне, якое перашкаджала распаўсюджванню сінтэзу бензіну за межы Германіі.

У барацьбе з канкурэнтамі манапалісты не выбіраюць сродкаў і ў выпадку неабходнасці не спыняюцца і пераходзяць на злачынства.

Адна заходнегерманская буржуазная газета выказвала меркаванні аб закуплітых матывах гэтага судовага злачынства: «Ці існавалі пасля заканчэння вайны нейкія сілы, што прымалі ўдзел у змове супраць сінтэтычнага бензіну? Ці былі падкуплены саўдзельнікі? Вядома, так і было. У гэтым пераконваюць і іншыя прыклады таго, як манапалістычны капітал па тых жа матывах растоптваў крымінальны кодэкс.

НА ШЫРОКІМ СВЕЦЕ

Псіхіятр супраць
фанатыкаў

У некаторых краінах свету пагражальна расце колькасць пабоішчаў на стадыёнах у час футбольных матчаў. У розных краінах з фанатыкамі змагаюцца па-рознаму. Высокапастаўлены англіскі чыноўнік Дэнис Хоўэл, які займаецца пытаннямі спорту, нядаўна даў «асобае даручэнне» сусветна вядомаму псіхалагу Джону Харынгтону: «вывучыць матывы, якія падахвочваюць да буйства футбольных фанатыкаў на трыбунах і на падставе даследаванняў прапанаваць дзейсны сродак барацьбы з неўтаймаванымі балельшчыкамі».

Цяжка сказаць, ці ўвянчаецца поспехам англіскай місіі «псіхіятр супраць фанатыкаў». Ва ўсякім разе ў Мексіцы на псіхіятраў не вельмі спадзяюцца. Напярэдадні Алімпійскіх гульняў і чэмпіянату свету па футболе, паведамляе прэса, прынята рашэнне змяніць артыкул 10 мексіканскай канстытуцыі. Цяпер мексіканцам дазваляецца мець зброю толькі для абароны дома, але забараняецца насіць яе з сабой.

Дзейснае рашэнне, калі ўлічыць, што на трыбунах паўднёва-амерыканскіх стадыёнаў не раз гучалі выстралы не ў меру буйных балельшчыкаў.

сам

Як чысціць скураныя прадметы

Скураныя паліто, сумкі, чамаданы можна пачысціць растворам з вады, мыла і нашатырнага спірту, а потым для бляску злёгка працерці анукай касторавым маслам.

Раіць касметолог

Узімку скура твару робіцца сухая, грубая. Натуральнай тлушчавай змазкі выдзяляецца менш. У гэтую пару года карысныя масляныя і іншыя тлушчавыя маскі.

Падагрэйце адну-дзве сталовыя лыжкі алею. Змачыце ў ім тонкі слой ваты і пакладзіце яго на твар, пакінуўшы свабоднымі вочы, рот і ноздры. Вату накрыйце цытатай або пергамен-там, а наверх сухім ручніком. Праз 15—20 мінут маску здыміце, скуру пратрыце сухой ваткай.

Пажыўныя маскі пажадана рабіць не радзей двух разоў на тыдзень.

Фруктовыя і віныя плямы

Плямы ад фруктаў і фруктовых сокаў выдаляюць сумессю гліцэрыну і гарэлкай (роўня часткі). Застарэлыя плямы сыйдуць, калі патрымаць тканіну над посудам з варам і праціраць пляму воцатам. Для выдалення фруктовых і віныных плям можна выкарыстаць і лімонны сок. Застарэлыя плямы праціраюць злёгка падагрэтым сокам і трымаюць тканіну над варам. Лімонны сок можна напалам развесці з гарэлкай ці дэнатуратам. Пасля выдалення вінай плямы тканіну праціраюць анукай, змочанай у растворе вады з нашатырным спіртам.

МАЛА, АЛЕ ЦІКАВА

Акул адганяе... колер

На з'ездзе акіянографіаў амерыканка Яўгенія Кларк выступіла з цікавым паведамленнем аб сваіх доследах з акуламі. Яна расказала, што калі ў басейн, дзе плавае акула, апусціць кружок, афарбаваны ў жоўты колер, акула кідаецца наўцёкі. Драпежнік не адважваецца падплываць да яго нават тады, калі побач падеўшваюць свежае мяса з крывёй, якое акулы вельмі любяць.

Ці ведаеце, што...

...навейшыя даследаванні ўрачоў паказалі, што ў атмасферы, якая мае 30 працэнтаў вільгаці, чалавек можа вытрымаць тэмпературу ў сто градусаў гарачыні на працягу 30 мінут, у сто дваццаць пяць градусаў — 20 мінут і нават дзвесце градусаў гарачыні вытрымлівае на працягу трох мінут.

КУЛІНАРЫЯ

Бульбяныя кракеты з мясам

Надзёртую на тарцы бульбу адкіньце на сіта. Калі вадкасць сціхне, дабавце сырыя яйкі, соль і добра перамешайце. Сфармуіце шарыкі, начыніце іх фаршам (свініну прапусціць праз мясарубку, пасыпаць соллю, перцам, дадаць падсмажаную цыбулю). Абкачайце гэтыя шарыкі-кракеты ў пшанічнай муцы, змачыце яйкам, абкачайце ў молатых сухарах і смажце на тлушчы. Затым паліце маслам і тушыце. Падавайце, на стол гарачымі, са смятанай.

На 1,5 кг бульбы — 2 яйкі, 300 г свінніны, 3 цыбуліны, 3 ст. лыжкі топленага сала, 2 ст. лыжкі мукі, 3 ст. лыжкі молатых сухароў, 3 ст. лыжкі смятаны.

Лапша

Суп-лапша з курчай застаецца празрысты, калі лапшу на адну хвіліну апусціць у гарачую ваду і адцадзіць на сіта, а тады пакласці ў булён і варыць да гатоўнасці.

Штодзённым друкам паведамляе аб ўсё новых і новых правакацыях ізраільскіх агрэсараў. На здымку: ізраільскі пост над берагам Суэцкага канала.

Чырпць стогоўдзя нозга

КАНТАКТАЎ

У палове лістапада 1943 года кружылі мы па Бельскім павеце, намагаючыся наладзіць сувязь з людзьмі. Не было гэта так проста, як я ўяўляў у Маскве, пішучы мемарыял начальніку Беларускага партызанскага штаба. Калі мы дайшлі да Райска, вёскі, на якую я найбольш спадзяваўся, выявілася, што яна наогул перастала існаваць. На месцы, дзе яна стаяла, было заворанае поле, а на ім адзінокая белая царква. Я не ведаў, што здарылася, потым мы высветлілі ўсё. А было гэта так: Райск быў вядомы з рэвалюцыйных традыцый, са славага Райскага бунту ў міжваенным перыядзе. З першых дзён нямецкай акупацыі жыхары Райска,

асабліва былыя члены КПЗБ і сімпатыкі гэтай арганізацыі, аказвалі дапамогу трапіўшым у акружэнне савецкім салдатам і афіцэрам. Частка камуністаў пайшла ў партызаны.

Гестапа ў Бельску ведала аб гэтай вёсцы, лічыла яе камуністычным гняздом, рыхтавала ёй страшны лёс. Чакала толькі прычыны. Яна неўзабаве з'явілася. 14 чэрвеня 1942 г. каля Райска партызаны застрэлілі трох немцаў. Цяпер была прычына, каб крывава расправіцца, каб кінуць жак на ўсю акаліччу. 16 чэрвеня моцны атрад СС акружыў Райск. Жыхары вёскі былі сагнаны ў адно месца, каля царквы. Тут жа сто дваццаць два мужчыны, дваццаць пяць жанчын і двое дзяцей былі расстраляны. Вёска была спалена дала, платы і фундаменты разабраны, дрэвы вырубаны, а месца, дзе была вёска, заворана.

Гэта быў толькі маленькі фрагмент ажыццяўлення плана акупантаў. У 1940 годзе, калі нямецкі генеральны штаб апрацоўваў план «Барбароса», штаб Гітлера заняты быў падрыхтоўкай доўгатэрміновага плана масавага знішчэння насельніцтва «ніжэйшай расы» за дэмаркацыйнай лініяй Буга-Нарвы. Гэты план прадбачаў стварэнне спецыяльных аперацыйных груп, г.з. эйнзацгрупэн А, В, Ц, Д. Кожная з іх мела дзейнічаць на тылах нямецкага фронту на акрэсленым стратэгічным напрамку. Заданнем іх мела быць «ачышчэнне тэрыторый ад варожых элементаў». Беластоцкая акруга аказалася ў абсягу групы В, якая абымала ўсю Беларусь і частку РСФСР. Нача-

нікам аперацыйнай групы В назначаны быў начальнік V аддзела галоўнага ўпраўлення бяспекі райха Артур Нэбэ. Эйнзацгрупэн дзяліліся на эйнзацкоманды, а гэтыя, у сваю чаргу, на зондэркоманды. Пасля нападения гітлераўскай Германіі на СССР, згодна з планам, прыступае да дзейнасці на Беластоцчыне беластоцкая эйнзацкоманда пад начальам гаўпштурмфюрэра СС Готарда Біркнера, былога начальніка аддзела «нарыхтэн» варшаўскага гестапа. Беластоцкая эйнзацкоманда дзейнічала на Беластоцчыне да жніўня 1941 г., г.з. да моманту стварэння на тэрыторыі «Вэцырк Бялісток» цывільнай улады. У выніку гэтай дзейнасці Беластоцчына была засеяна брацкімі магіламі, дзесяткамі тысяч ахвяр гітлераўскага тэрору.

1 жніўня 1941 г. па загаду Гітлера беластоцкую акругу пераймае з рук вайскавай адміністрацыі надпрэзідэнт і гаўлітэр Усходняй Прусіі Эрых Кох, які адначасова назначаецца начальнікам цывільнага ўпраўлення Беластоцкай акругі. Падпарадкоўваецца ён непасрэдна Гітлеру, не лічыцца шмат з Альфрэдам Розенбергам — галоўным камісарам па справах усходніх тэрыторый, дзейнічае на аснове спецыяльных паўнамоцтваў Гітлера, якія даюць яму права стварэння нормаў шляхам загадаў. Эрых Кох пастанаўляе завесці на Беластоцчыне «нямецкі парадак, нямецкую чысціню, нямецкую дабынасць і нямецкі дух». Гэты дух моцна адчулі жыхары беластоцкай зямлі.

Эрых Кох у гэтым часе моцна заняты. Ён не толькі займае найвышэйшы пасады ва Усходняй Прусіі, ён яшчэ і камісар Украіны. Час не дазваляе яму непасрэдна займацца «Вэцыркам Бялісток». Прысылае ён ў Беласток

свайго прадстаўніка Могума, які правіць тут да канца 1941 г. Пасля яго ўладу пераймае ландрат Тыльзіта др Брыкс, які выконвае яе ад імя Коха да канца акупацыі.

Беластоцкая акруга падзелена на 7 раёнаў — крэйскамісарыятаў. Узначальваюць іх крэйскамісары. Крэйскамісарыятаў у сваю чаргу дзеляцца на амтскамісарыятаў. Беластоцкая акруга налічвала 118 амтскамісарыятаў. Правілі імі амтскамісары.

З хвілінай перацяжкі ўлады над Беластоцкай Эрых Кох прысылае з Ольштына аперацыйную групу тайнай паліцыі, якую ўзначальвае былы шэф гестапа з Сувалкаў гаўпштурмфюрэр СС Вальдэмар Махоль. Пачаткова гэта група з'яўляецца атрадам ольштынскай паліцыі. Замяняе яна эйнзацкомандо, хутка разрастаецца, разбудоввае свае цэнтры і пераўтвараецца ў самастойны паліцыйны цэнтр. Дзеляцца ён на дзве асноўныя часткі: паліцыю бяспекі і парадкавую паліцыю. Начальнікам беластоцкай паліцыі бяспекі ад лістапада 1941 г. да чэрвеня 1943 г. быў штурмбамфюрэр СС др Вільгельм Альтэнлог, а ад чэрвеня 1943 г. да вызвалення оберштурмбамфюрэр др Герберт Цымерман. Паліцыю парадкавую ўзначальваў брыгадэнфюрэр СА Эўгэн Дорш.

Галоўнай паліцыйнай сілай Беластоцкай акругі была жандармерія. На тэрыторыі акругі мела яна тры раённыя камендатуры, якімі кіравалі гаўптман-шафтфюрэры. Цэнтральны раён абымаў тэрыторыі трох крэйскамісарыятаў: Беласток, Саколка, Граева. Кіраваў ім Лямакэр. Камендатура паўднёва-заходняга раёну абымала крэйскамісарыяты Бельск і Ломжу. Кіраваў ёй Лямэрс. Урэшце, раён усходні — Гродна—Ваўкавыск — начальнік Штум.

ТРЫБУНА чытачоў

МІКАЛАЙ СЯМЕНЮК

Мікалай Сяменюк — уладжэнец Старога Беразова (Гайнаўскі павет) працуе на Гайнаўскім прадпрыемстве лясных машын. Ён член Прэзідыума Павятовага праўлення ЗМВ, апакун гуртка ЗМВ у Старым Беразове і там старшыня рады клуба «Рух». Гэты сумленны і ахвярны працаўнік Гаймахле-су, маладзёжны дзеяч, вясковы актывіст. У Беразове моладзь са сваім апекуном М. Сяменюкам і старшынёю ЗМВ Грышам Асіпокам арганізавала «Нядзелю чыну». Звезены быў пясок на пляц перад клубам і наладжаны адрэзак дарогі непдалёк ад чыгуначнага пераезду.

Апрача гэтага, быў арганізаваны грамадскі чын пры будове спартыўнай пляцоўкі.

Варта дадаць, што клуб у Беразове атрымаў у гэтым годзе 10.000 зл. узнагароды ад Ваяводскай камісіі конкурсаў у Беластоку як найлепшы вясковы клуб у катэгорыі вёсак, дзе няма сядзіб ГРН. У гэтым вялікая заслуга перад усім старшыні ўспомненай рады клуба М. Сяменюка.

Янка Цялушэцкі
Новае Ляўкова

ТНПР НА БЕЛШЧЫНЕ

Нядаўна ў Бельску Падляшскім адбылося выяздовае пасяджэнне прэзідыума Ваяводскага праўлення Таварыства польска-савецкай дружбы. На ім была праведзена ацэнка дзейнасці павятовых праўленняў ТНПР у Бельску Падляшскім, Гайнаўцы і Сямічыхах.

Найлепш, найвышэй была ацэнена праца ТНПР у Бельску. Гэтае праўленне заўсёды актыўнае, умела каардынуе працу з маладзёжнымі арганізацыямі, аддзелам асветы і культуры і культурнымі пляцоўкамі.

На пасяджэнні падкрэслівалася, што ў Бельскім павеце акружаны вялікай апекай магільны савецкіх воінаў. Асабліва школьная моладзь многа ўвагі ім прысвячае. Некаторым школам Бельшчыны наданы імёны савецкіх салдат. Напрыклад, пачатковая школа ў Малінніках атрымала імя старшага лейтэнанта Аляксея Кузьмінава, а пачатковая школа ў Вольцы Выганюскай — імя Мікалая Кужыльнага.

У XIII дэкламатарскім конкурсе, а таксама ў конкурсе на савецкую песню на Бельшчыне брала ўдзел больш 700 асоб.

ТНПР песна супрацоўнічае з павятовай бібліятэкай і яе філіяламі на вёсках.

Зараз у Бельскім павеце існуе 27 калектыўных членаў з 2520 асобамі, 17 гурткоў з 358 членамі і 52 школьныя гурткі, у якіх налічваецца 2230 асоб.

Ю. А.
Бельск

Гэтыя адзінкі дзяліліся на павятовыя, тыя, у сваю чаргу, на атрады міжгмінныя, г.з. жандармерыю абтэйлюнг, якая абымала сваёй дзейнасцю тэрыторыю да трох амтскамісарыятаў. Найніжэйшай адзінкай быў пастарунак (постэн), які дзейнічаў у межах амтскамісарыята і складаўся з каля пяці жандараў і ад шасці да дзесяці паліцаяў дапаможнай паліцыі, пераважна мясцовых рэнегатаў. На тэрыторыі асабліва небяспечнай крайсфюрэр меў у сваім падпарадкаванні дадатковыя аперацыйныя атрады, г.з. жандармерыю ягдцуге (асабліва навокал Белавежскай пушчы).

На самым версе ўсёй гэтай паліцыйнай махіны «Вэцырк Вялісток» была яшчэ адзінка каардынацыйная-камандаванне СС і паліцыі. Узначальваў яе да мая 1943 г. штандартенфюрэр СС Вернер Фром, а пасля яго — брыгадэнфюрэр СС Ота Гельвіг.

З дапамогай так магутна разбудаванага паліцыйнага апарату гітлераўцы намагаліся падпарадкаваць насельніцтва Беласточчыны, замяняў яго ў паслушных нявольнікаў, паставіць на калені. Апарат гэты атрымаў неабмежаваныя правы. Эрых Кох увозіў на Беласточчыне адзіную форму судовай палаты, г.з. штандартенфюрэр, які ўзначальвае шэф гестапа пры ўдзеле вызначаных ім двух лаўнікаў. Справы вядуцца пры закрытых дзвярах.

Найбольшае насіленне тэрору ў Беласточкай акрузе прыпадае на вясну і лета 1943 г. Са ўсёй строгасцю ажыццяўляюцца словы катэ Беласточчыны Эрыха Коха, выказаныя ім у час пераймання ўлады над гэтай акругай: «Мэта майго праўлення — выслаць максімум людзей у глыб райха, а рэшту сцерці з павеяўных зямлі».

Каб застрашыць насельніцтва, вы-

Дарагое Сэрцайка!

Я вучуся ў сярэдняй школе. Кажуць, што я не брыдка. Аднак у мяне ёсць адзін знак, які не дадае мне прыгажосці, а хутчэй наадварот. Гэта чорны знак на носе. Ён у мяне, як памятаю, ад малюга. Не ведаю, што рабіць, каб яго пазбыцца, бо з ім вельмі непрыгожа. Не ведаю, што рабіць. Ці пайсці да доктара? А калі так, дык да якога і куды? Ці мо самай знішчыць, але як?

Парай, дарагое Сэрцайка, буду за гэта табе вельмі ўдзячна.

П.Т.

Беласток

Не раю табе брацца самай за лячэнне. Гэта не вельмі такія простыя справы, як табе здаецца. Таму ты ў гэтай справе звярніся да лекара-дэрматолога (скурнага) ў Беластоку — Wojewódzka Przychodnia Dermatologiczna ul. Manifestu Lipcowego Nr. 3. Лекар-спецыяліст прымае кожны дзень ў гадзінах ад 8⁰⁰ — 17⁰⁰. Там вось і звярніся за парадай.

Сэрцайка

Клікаць сярод яго падазронасць, гітлераўцы прымянялі правакацыйныя штучкі. Пасылалі правакатараў, пераапранутых за партызанаў або ўцекачоў з нявольніцкіх лагераў. Яны заходзілі ноччу ў хаты, прасілі есці, прасілі паказаць дарогу. Гаспадар наварыў, накарміў, паказаў дарогу. На другую ноч фашысты акружвалі дом, арыштоўвалі ўсю сям'ю і расстрэльвалі за аказанне дапамогі «бандытам».

Таму насельніцтва падазрона адносілася да начных гасцей, у кожным ба-чыла правакатара.

Дайшлі мы да вёскі Шэшылы ў гміне Боцькі. У канцы вёскі жыла старэнькая бабуля Соня Тарлецкая з двума сынамі. Калі мы ноччу пастукалі ў яе акно, выглянула праз шыбу, упусціла ў хату. Пакуль запаліла святло, сыны завесілі вокны нейкім палатном. Потым яна і сыны прыгледзіліся нам уважна. На іх тварах малявалася расчараванне. Відаць, у хату ўвайшлі не тыя, якіх тут чакалі. Але гаварыла з намі ахвотна, без праяваў страху, з чым сустракаліся мы ўсюды. Усё гаварыла за тое, што гэта сям'я была прызвычайна да такіх начных візітаў. Дазволіла нам умыцца, накарміла нас бульбай. Аднак на ўсе нашы просьбы звязаць нас з партызанамі, усміхалася і адказвала: — Ну былі... Зойдуць, папоўць вады, памыюцца і пойдучь... Бог іх ведае куды...

Нашы просьбы і патрабаванні не далі выніку. Падзякавалі мы за пачас-тунак і выйшлі з хаты. Я вырашыў ісці на Сямічыху, у родную вёску Сыпкі Новыя. Там бацькі. Яны нас прымуць, звяжуць з даверанымі людзьмі. Пры іх дапамозе зацэпімся за штосьці.

Ян Анацік

ЦІ Ё БЕЛЬСКУ ПАТРЭБНА ЛАЗНЯ?

У Бельску Падляшскім ужо некалькі год плануецца будова лазні, але ўсё не хапае лімітаў. Справа адкладаецца на далейшы час. Як доўга будзем чакаць на гэты будынак, пакажа будучыня. На пабудову таргавіцы, некалькіх рэстаранаў, кавярняў і бюроўцаў грошы знайшліся, а на лазню няма. Бельск налічвае зараз 12500 жыхароў. Лік гэты хутка павялічваецца. Каля 1500 жыхароў у новых блоках карыстаюцца ўласнымі ваннамі ў сваіх кватэрах. 11 тысяч працоўных і іх сем'яў не маюць магчымасці памыцца. Яшчэ год таму назад была ў Бельску лазня, а ў ёй некалькі кабінаў з ваннамі і душам. Асобна была сапраўдная, як у нас кажучы, руская лазня, дзе можна было папарыцца, пабіць сябе бярозавым венікам. Будынак лазні стары, і нейкая камісія прызнала нематчымым далей карыстацца ім, бо нібы пагражаў заваленнем. Да гэтай пары не заваліўся аднак. Добра было б, каб знайшлася другая камісія, якая б паставіла разабраць стары будынак і пабудаваць новы для лазні.

Нядаўна ў «Трыбуне Люду» было напісана, што ў Катавіцкім ваяводстве не толькі будуюцца лазні, але курсуюць рухомыя вазы-лазні. Добра было б убачыць цяпер у Бельску хаця б адзін такі воз-лазню.

Бярэм прыклад з Савецкага Саюза. А там кожны калгас мае ўласную прыгожую лазню, а некаторыя сем'і нават прыхатныя лазні. А ў нас проста сорам, што няма так патрэбнага сацыяльнага абсталявання. Няма не толькі лазні, але няма дзе купіць хоць бы бляшаную ванну, а ў звычайнай місцы можна памыць рукі, ногі, нос, крыху вушы. Летаў можна было б мыцца ў рэчцы Белцы, але фабрыкі — малачарская і рашарня — спусцілі ў яе ўсё свае бруды. У такой бруднай вадзе можна толькі больш яшчэ выбрудзіцца. Баюся, каб не назвалі нас брудасамі.

Нэстар Перавой

СПОРТ У ШКОЛАХ

Увесь верасень у пачатковых школах у Бельскім павеце адбываліся спартыўныя спаборніцтвы ў лёгкаатлетичным чатырохбор'і. 29 лістапада на стадыёне клубу «Сполэм» у Бельску адбыліся павятовыя спаборніцтвы з удзелам 6 найлепшых каманд. Першае месца заваявала пачатковая школа ў Орлі, другое — пачатковая школа №3 у Бельску, а трэцяе — школьнікі з Бранска.

Школа ў Орлі ўжо трэці раз закваліфікавалася на першае месца і таму на ўласнасць атрымала пераходны кубак аддзела асветы і культуры Прэзідыума Павятовай рады нарадавой.

У кастрычніку адбываліся спартыўныя школьныя спаборніцтвы ў лёгкаатлетичным пяцібор'і. Першае месца сярод жаночых каманд атрымалі дзяўчаты з Орлі, а другое — школьніцы са школы № 3 ў Бельску.

Сярод хлопцоў здабыла першае месца каманда са школы практыкаванняў Педагагічнага ліцэя ў Бельску, а другое — вучні з Бранска.

У спаборніцтвах у чатырохбор'і і пяцібор'і брала ўдзел больш 6500 школьнікаў.

На пахвалу заслугаў за Орлі настаўнік фізічнага выхавання Г. Леўчук і кіраўнік школы А. Карпюк, а з пачатковай школы № 3 ў Бельску — М. Дамброўскі і Ю. Суліма — кіраўнік школы.

Успомненныя настаўнікі прыдаюць вялікае значэнне спорту ў школе, і менавіта таму іх школьныя каманды часта прадстаўляюць Бельшчыну ў ваяводскіх спартыўных спаборніцтвах.

Бельск

Школа ў Ляшчуках.

Фота: Я. Ц.

ПАДРЫХОЎВАЮЦЬ НОВУЮ ПРАГРАМУ

У Доме Настаўніка ў Гайнаўцы часта збіраюцца ўдзельнікі мастацкага гуртка, які існуе пры Гайнаўскім павятовым аддзеле БГКТ. Падрыхтоўваюць яны пад кіраўніцтвам настаўніка Віталіса Макаца і інструктара Яўгенія Буйноўскага новую праграму, з якой выступаць яшчэ ў гэтым годзе.

Удзельнікі гуртка, сабраўшыся ўвечары пасля працы, разгучваюць новыя спэчкі, некалькі беларускіх і папулярных салдацкіх польскіх песень.

Ц. Я.

КІНО

ГАЙНАЎСКІ ПАВЕТ

Кляшчэлі

„Deszcz padał na szczęście” (czeski), 3—4. „Miałem 19 lat” (czeski), 5—6. „Hasto Korn” (polski), 7—8.

Дубіны

„Sabrina” (USA), „Największe widowisko świata” (USA), 7—8.

Нараўка

„Ja twój syn” (węgierski), „Życie zamku” (franc.), 4—8.

Нарва

„Jak się masz Vero” (węgierski), „Pamiętnik pani doktor” (franc.), 4—8.

Чыжы

„Pałace w płomieniach” (rumuński), „Pod karnawałową maską” (kubański), 4—8.

Дубічы Царкоўныя

„Spotkanie na przeprawie” (radz.), „Pięty jeździec Apokalipsy” (czeski), 4—8.

БЕЛЬСКІ ПАВЕТ

Боцькі

„Jowita” (polski), „Hatari” (polski), 4—8.

Орля

„Pałace w płomieniach” (rumuński), „Pod karnawałową maską” (kubański), 4—8.

Райск

„Lekarstwo na miłość” (polski), „Gra bez reguł” (czeski), 4—8.

БЕЛАСТОЦКІ ПАВЕТ

Гарадок

„Gdzie jest generał” (polski), „Hasto Korn” (polski), 3—6.

Міхалова

„Skrzydła października” (radz.), 3—4. „Gra uczuć” (hiszpański), 5—6. „Hrabina Coseł” (polski), 7—8.

САКОЛЬСКІ ПАВЕТ

Крынкі

„Przygoda na wagarach” (NRD), 3—4. „Strzelby Apaczów” (USA), 5—6. „Brzoza” (jugosł.), 7—8.

Шудзялава

„Na pomoc” (angl.), „Skapani w ogniu” (polski), 4—8.

ДУБРОЎСКІ ПАВЕТ

Суховаля

„Rękopis znaleziony w Saragossie” (polski), „Za naszą i waszą wolność” (polski), 4—8.

Новы Двор

„Dr Fabricjusz działa” (NRD), „Mocne uderzenia” (polski), 7—8.

Ліпск

„Pożegnania” (polski), „Stajnia na Salwatorze” (polski), 7—8.

Ніва

Adres redakcji: Białystok, ul. Wesołowskiego 1. Telefony: red. naczelną 2-10-33, centrala 2-32-41 do 45. Warunki prenumeraty: miesięcznie — 2,40 zł, kwartalnie — 7,20 zł, półrocznie — 14,40 zł, rocznie — 28,80 zł. Prenumeratę przyjmują wszystkie placówki pocztowe i listonosze. Wpłaty na prenumeratę indywidualną należy dokonywać na konto PUPiK „Ruch” Nr 102-7-161 NBP Białystok i Oddział Miejski. Na odwrocie blankietu należy podać okres prenumeraty i tytuł zamawianego pisma. Zamówienia ze zleceniem wysyłki za granicę przyjmuje — Przedsiębiorstwo Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23. Nr konta PKO 1-6-100024. Zamówienia z krajów europejskich jak i zamorskich należy kierować pod adresem CHZ „Ars Polona” Warszawa, Krakowskie Przedmieście 7. Obowiązuje przedpłata na konto NBP; Warszawa 2-6-51. Prenumerata roczna wraz z przesyłką zwykłą wynosi 4,70 \$ w Europie, 5 \$ — w USA.

B.Z.Graf. G-3 NAKŁAD 6486

«Ніва» 1 снежня 1968 г.
№ 48 (666) 7 стар.

ЯК ДАГАДЖАЦЬ НАЧАЛЬСТВУ

Здарецца, што малалы кіраўнікі прымаюць за чыстую манету вестулю прананову свайго начальніка «Я хацеў бы з вамі парайца», і адразу прананову тузінь добрых парад. Вынікам можа быць у лепшым выпадку напярэдакне думкі на чальніка аб тым, што яго падначалены хопі і не паддаўлены пэўных якасцяў, чалавек лёгкадушны, запальчы, малавольны. Волгиты кіраўнік, па-чушы, што начальнік хацеў бы з ім парайца, перш за ўсё выслахае яго, пасля чаго, у залежнасці ад вывадаў, або:

— згладзіцца з начальнікам, што гэта адзіны выхад са становішча,
— згладзіцца з начальнікам, што няма іншага выхаду ў гэтым становішчы,
— згладзіцца з начальнікам, што невядома, як у гэтым становішчы трэба зрабіць.

Калі начальнік не адчувае сябе задаволеным гэтымі парадкамі і задае прамое пытанне: «Як бы вы зрабілі на май месца», волгиты падначалены каротка і пераканана адказаў: «Таксама, як і вы», пасля чаго сваімі словамі дакладна выказавае аргументацыю свайго шэфу, якую ён пачуў толькі што разам з выходам, канстатаваў, што:

— гэта адзіны выхад са становішча,
— няма іншага выхаду ў гэтым становішчы, — невядома, як у гэтым становішчы трэба зрабіць.

Здарецца, што, пачушы аргументы падначаленага на тэму: «Як бы вы зрабілі на май месца ў гэтым выпадку», шэф заўважыў: «Шкада, я думаю тое ж самае» або «Я бачу, што ў нас з вамі на гэтую пытанню аднолькавая думка».

Пачушы гэта, падначалены:

— не сядзіць ад смеку і не гаворыць «толькі што вы гэта мне самі гаварылі, а я толькі паўтараю за вамі»,
— не хваліцца, даючы пачальніку зразумець, што той тей.

— не рэкламуе, «што даўно ўжо трэба было са мной парайца», а толькі дэкрім нахілам галавы дае шэфу зразумець, што адчувае сябе задаволеным.

Здарецца, аднак, што начальнік у ходзе выказвання падначаленым сваімі словамі яго аргументацыі або не зразумее, або забудзе тое, што ён толькі што гаварыў, або зменіць пункт погляду і з падначаленым не згладзіцца.

У гэтым выпадку падначалены, ні на секунду не траціць самазадавальненні:

— не стараецца пераканан шэфу, што той толькі што прытрымліваўся іншай думкі,
— не заўважвае шэфу, што той марочыць яму галаву,

— не іранізуе, маўляў, ніхай шэф спачатку падумае, а потым прымушае думаць іншых, а выслухаўшы ўважліва контраргументы, якія аправяраюць толькі што выказаны і ім самім пункт гледжання, моўчы вытрымлівае ў гэтых выпадках мінулы розуму, пасля чаго павінае на паўактавы голасам заўважыць: «Вы пераканалі мяне, пажэтка ўстаць перад такімі жалёнамі аргументацыі».

Калі ў ходзе паўтарэння падначаленым сваімі словамі жалёнаў аргументаў шэфу, той зноў зразумее аб тым, што гаварыў хвіліну назад, або не разумеючы слоў падначаленага, або па якой-небудзь іншай прычыне зноў пераменіць пункт погляду, падначалены робіць зусім так, як у пярэднім выпадку, і робіць гэта паслядоўна, у працэсе чарговых змен думкі свайго начальніка да тако часу, пакуль не скончыцца час, выдзелены на парад з падначаленым.

Е. Вулінін

ЧУЖА

ЧАРЛЬЗ

Маленькі Чарльз прыйшоў упершыню ў школу. — Як паводзіць сябе завуч?

— Чарльз.

— А як тваё імя па бацьку?

— Навошта дэбты фармальнасці? Называйце мяне проста Чарльз.

ІЛЬВЫ І АРТЫСТКА

У час кіназдымак рэжысёр звяртаецца да артыстка, якая павіна ўвайсці ў клетку з ільвамі:

— Нічога не бойцеся. Гэтых ільвоў кармілі малаком з бутэлькі...

— Мяне таксама, — адказвае артыстка, — але пер я ёй мяса!

МИККАЯ КУЛІДАЧКА

Дачка скардзіцца маці на свайго мужа:

— Спакна я кулідачку хліба, ды такая миккавага, што аж дыхае. Падада мужу на стол, ён схачыў туую кулідачку, ды ў мяне. Гэтаж стужку, што і дыпер бабці. Усё адно як падлінікаю.

ПІСЬМО

Адзін чыноўнік напісаў такое пісьмо свайму калеу з выпадку яго жаніцбы:

«Трамадзінін, у сувязі з Вашаю жаніцбыю ад 10 мая гэтай года працу прыняць мае найсэрэдчынныя віншаванні. Жадаю Вам нарадзіць сына ў зручны для Вас час».

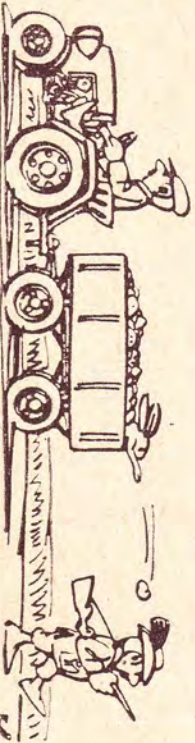
МЫ З ІМ...

Выйха даведзася, што К. стаў вялікім чалавекам, што пра яго ўсё і ўсёды з захватнем гавораць. І не страждалася.

— Ах, гэта той К., — сказала яна.

— Што, хіба ты знаёма з ім? — спыталіся ў Выхі. — А як жа! — усклікнула Выхі. — Мы з ім некалі адной коўдрай накрываліся, у адным ложка спаці...

Б. Сачанка

ДЗІВАК

На ўсё глідзіць ён з асцярогаю — Мо што не гэтаж, што не так... І не працёртаю дарогаю

Не ступіць кроку наш дзівак. Хай вецер з поўначы ўзрушыцца, А трэба ж выбегчы на двор — Сідзіць у хаце, не варушыцца,

Вайца насярку Рыгор. Або маланка навалыніная Рантоўна неба расечу —

Адразу зменіцца ў абліччы ён І ў сцен схавецца хутэй.

Што ж, бачыў я, браткі, надоечы, —

Пакінуўшы улеску печ, Кагоў ён дровы, ў цэбры сточы, Каб чакам ногі не пасечу...

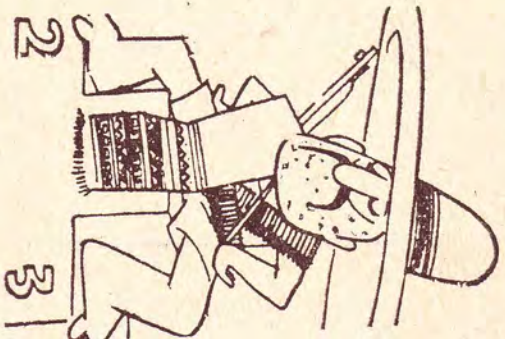
Бо ўсё глідзіць ён з асцярогаю — Мо што не гэтаж, што не так... І не працёртаю дарогаю

Не ступіць кроку наш дзівак. К. ШАВЕЛЬ

Усё людское нам не чужое.

ПАСЛЯ АЛІМПІАДЫ

Без слоў...

ПРАЦІТВАЮЧЫ

На адным са званых вечаў, выданых у Мехіка кампозітар Луіс Сіенера выканаў фрагменты са свайх твораў. Скончыўшы ігру, ён звярнуўся да тосця, які стаў побач: «Я бачу, вы любіце добраму музыку», «Так, сапраўды, — адказаў тосця, — але гэта не павіна вас бінтажыць. Вы можаце працываць сваю ігру».

УЖО

— А што, выш малыш ужо навучыўся гаварыць? — Такі Цяпер мы яго ўжо вучым маўляць.

ШІ ВЕДАЕ

— А тваі жонка ведае, што ты мне запрашаеш на абед? — Ляшч б, праз гэта ў нас раніцай быў вялікі скандал.

ПЕРАХІТРЫЛА

Чатырохжасніца Ніна расказвае маці: — А я сёння свайго насятаўніка перахітрыла.

— Як?

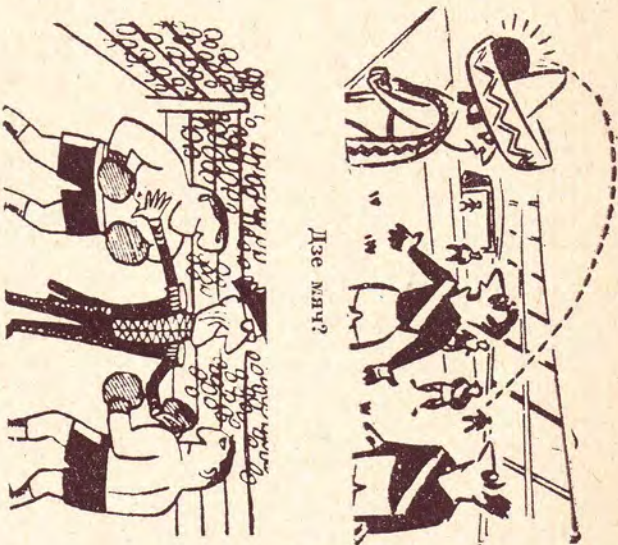
— Кожны дзень падмаю руку, а ён не выклікае адказнаць урок. Дык я схавалася за спіну хлосчыка, які сідзіць уперадзе, і тут чую:

— Канцелька, да дошкі... — Ну і што?

— Нічога. Падёрку атрымала.

ЯК РОБІЦА АВАРАНКІ

— Цікава, як усё ж робіцца абаранкі? — А нічога хірага... Вярэцца дзірка, абкіданаецца з усіх бакоў цестам — воць табе і абаранкі!

Дзе мінч?

Дыпламаты.

НИКАГУСЕНЬКІ НЯМА

(ДУЭТ)

Словы А. Ставера

Музыка М. Пітрэні

Вузкая снежкаю расейтай, Як пачалі зоры зыць, Маладога трактарыста Выніла любя срачаць. Сэрца знае, сэрца чуе, Што чакасе неадарма, Хоць на снечкі на расейтай Нікагусенькі няма.

Векам сталася хвіліна.

Ох, няма яго нідзе...

Рагітам змеліла дзівяніна:

Хтосці спежжаю дзізе.

Чырвані шчоткі залівае,

Хваліняні не стрымаць...

Ён ідзе, а больш на снечкі Нікагусенькі няма.

Падыйшоў, зірнуў у вочы,

Адхнуў пад кенку чуб.

Знік бясцелна сум дзівочы, —

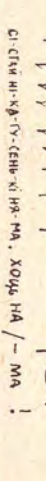
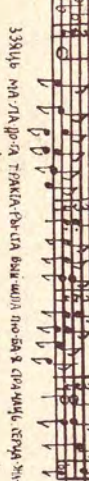
Да чаго ж ён хлосец люб.

Прапалігала: «Мой харошы...»

Абняла яго сама.

А на снечкі на расейтай Нікагусенькі няма...

УМЕРЛА

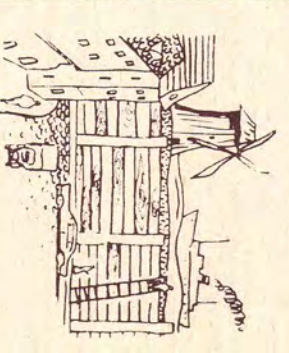

КУР'ЄЗЫ

Да ведама забойцаў

«Мяне завуць Вярэтамск. Вазьмі мяне. Мне 22, але я зусім маленкават. Свабодна ўмішчуся ў тваёй кішэні або сумачцы. Скаладу табе цудоўную кампанію...» Так рэкламуе пісталет 22-га калібры англійская фірма, якая гандлюе зброяй па пошце. З гэтага выпадку лонданская газета «Дэйлі мідар» узяла: «О, каб гэта рэклама была няхай сабе сама дурнога тону! Але ж яна аублікавана (і англійска) з самымі сур'ёзнымі намерамі. Выходзіць, спяшайдзеця зрабіць «чароўнае» забойства... Іксе вардыва!»

Па суседству з морам

На карце Галадны з'явілася лічэ адна новая вобласць, якая адваліла ў мора. Яе назвалі Эюдэрыік Флеваланд. Плошча гэтага асупалана ўчастка — 42.500 чыраван шчоткі залівае, Хваліняні не стрымаць... Ён ідзе, а больш на снечкі Нікагусенькі няма.

Адно другому не перашкаджае

«Надзвычайна павяжае жаночы пот і да выпіўкі захвотнік. Маральна ўстойлівы...»

(3 характарыстыкі).

Мода гэта тое, што носіць усё, ці тое, што не носіць ніхто.